XXXII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JÚLIUS 29.

— Gyere, szívecském, a hatvan forintot húsra kaptuk, nem zöldségre!

Lehoczki István rajza

KEDVES LUDAS!

SZÁLLODÁK ÉS IGÉNYEK

Néhany napig átalakítás miatt lakhatatlanná vált a lakásom, kénytelen voltam szállodába vonulni.

Második legtekintélyesebb vendéglátó vállalatunknál sikerült szállást szereznem: egy napig az egyik városszéli új, modern egységében, hét napig a város központjában levőben.

Egyikre sincs különösebb panaszom, s csak azért jegyzek fel mégis

egy s mást, mert e vállalat egyébként közismerten rátermett vezérigazgatója a minap úgy nyilatkozott egyik napilapunkban, hogy: *„Az új szállodák minden igényt kielégítenek"*. Ez vitatható. Vagy talán különböznek az igényekről alkotott fogalmaink.

Itt van például a rádió. Azt hiszem, éppen félévszázados találmány, világszerte hozzánőtt az emberek életéhez, de a jelzett szállodákban nem láttam nyomát. Televízió. Ma már a legtávolibb faluban, a legeldugottabb tanyán is életünk szerves részévé vált. Túlzott igény lenne-e a magyar szállodaiparban a televízió? Mert egyelőre — hiába van már tévéje a tanyasi kisbéresnek és a városszéli segédmunkásnak is — a magyar szállodaiparban, úgy tudom, csupán a luxus kategóriába sorolt hoteleknek is csak a lakosztályaiban lelhető fel televíziós készülék, mintha ez a technikai csoda a sci-fi birodalmának, a távoli huszonegyedik századnak lenne alkotóeleme.

A telefon a rádiónál is jóval régebbi találmány, múlt századbeli. A magyar szállodai szobák egy részében azonban ma sincs készülék. Sőt, az említett városközépi hotelben este 10-től hajnali 6-ig üres a telefonközpont. Nem kaphat vonalat a vendég, ha valakit hívni akar a városban, s a városból esetleg őt hívót sem kapcsolja senki a szobájába. Városi vonal a jelzett időben csak a portán található.

Ahová azért nem mentem le egyik este, noha telefonálnom kellett volna, mert a negyedik emeleten laktam s akkor már második napja rossz volt a lift. A portás azonban megnyugtatott: „Ó, kérem, nálunk állandóan rossz a felvonó, Önnek szerencséje volt, hogy amióta itt lakik, csak most romlott el!"

(bt)

BÚTOR-BAJ

Április elején Modul—15 nevű konyhabútort akartam vásárolni a Domusban, de szállítását csak két hónapra vállalták. Gondoltam, gyorsabb, ha a gyártóhoz fordulok, a Tisza Bútoripari Vállalat budapesti vevőszolgálatához. Előzékenyen felvették megrendelésemet, a szállítást másfél hónapon belül ígérték. Két hetet nyertem, gondoltam, s ez sikerélményt adott.

Ámde egy hét múlva értesítettek, a megrendelt szín nincs, válasszak másikat. Másfél hónap múlva: se bútor, se levél, se telefon. Két hónap: ígéret, hogy szállítás a jövő héten. Újabb két hét: semmi. Telefonáltam (ők nem), közölték: a gyár nem szállít. Fuccs a sikerélménynek!

Horváth Pál
1077 Bp., Jósika u. 14.

JANCSI ÉS JULISKA, 1976

— Gyere, Juliska, ezen a nyomon hazatalálunk!

SZEMÉTDOMB A HÁZ ELŐTT

A Ludas Matyi május 6-i számában szóvátettük: Zuglóban, az Eleonóra utca 1—3. számú ház előtt tornyosuló szemetet nem szállítják el. A XIV. kerületi IKV válaszából kitűnik, hogy cikkünket kedvetlenül fogadta:

„A jövőre vonatkozóan javasoljuk a t. szerkesztőségnek, hogy mielőtt hasonló témájú cikket lapjukban megjelentetnek, szíveskedjenek előbb az Ingatlankezelő szervezettel a kapcsolatot felvenni. Véleményünk szerint ugyanis a hasonló szellemben megjelentetett közlések semmiképpen sem javítják az ingatlankezelő szervezetek és a lakosság közötti kapcsolatot — sőt, ellenkezőleg!"

Csakhogy ismét levél érkezett az Eleonóra utca 1—3-ból. Olvasóink a ház előtt éktelenkedő

újabb szemétkupacra hívják fel a figyelmünket. Található ott lavór, sitt, tégla, papírhulladék, olajos rongy stb. Vajon ebben a hőségben — meddig?

Megkérdezzük mi is az Ingatlankezelő „szervezettől", mikor intézkednek végre? A házirend megsértőit, tudomásunk szerint, büntetni is lehet. A „szervezet" és a lakosság között ez is egyfajta kapcsolat.

(f. i.)

ANZIKSZ NAGYLAPOSRÓL

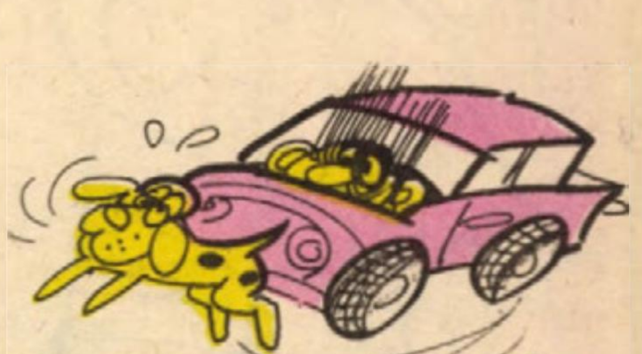
Fotóm mutatja, milyen látvány fogadja Nagylaposon a 46. fő közlekedési úton járókat. A mintegy 1,6 méteres tiltó tábla szövegét vörössel írták, magát a táblát jól megtámasztották már mindkét oldalán szeméttel, trágyával a helyi Béke Tsz szemétkihordói. Még néhány fuvart hoznak és eltűnik a tilalmi tábla is! (Lizicza László, 5502 Endrőd, Selyem u. 79.)

KELL A PÓRÁZ

A kutyatulajdonosok zöme egyszerűen nem vesz tudomást arról a rendelkezésről, hogy kutyát közterületen szabadon engedni tilos. Nem az állatokkal, hanem az emberekkel van baj.

A jóhiszemű ebtartó az állat vélt érdekében veszi le róla a pórázt. Ez sem helyeselhető, mert bárhol találkozhatnak kisgyermekekkel, vagy akár kutyákat nem kedvelő felnőttekkel, a kutyák egy része pedig nem érez veszélyt a közeledő autó láttán, így könnyen történhet baleset.

Javasolom tehát négylábú barátaink tulajdonosainak: ha kilépnek lakásukból, illesszék a pórázt kedvenc ebükre, így tegyék mindenki barátjává a kutyát.

Az ugyanis, hogy valakinek azért barátja a kutya, mert közelről szereti simogatni, vagy azért, mert messziről szereti nézni: egykutya.

(G—s)

BOJLER KERESTETIK

120 literes elektromos víztárolóra (bojlerre) lenne szükségem, de hónapok óta eredménytelenül keresem. Állítólag olyan keveset kap a kereskedelem, hogy mire én a boltba érek, már mindig elfogy. Négytagú családommal együtt arra kényszerülünk, hogy — a tudományos technikai forradalom korában — edényben melegített vízzel mosdótálban fürödjünk, mert hiába van fürdőkádunk, ha nincs hozzá vízmelegítő. Nem lehetne ezt a bojler-ellátási kérdést a fogyasztói szükségletnek megfelelően megoldani?

Kárpáti József
1077 Bp. Rózsa F. u. 38/b.

SZÉPLAKI SZEMÉT

Haladás, hogy Balatonszéplak parti sétányán szemétkosarakat állítottak fel. A jobbérzésű fürdőzők ide dobják be a szemetet. Amíg a kosarak bírják. Egy idő után azonban megtelnek, s minthogy láthatóan senki nem üríti őket, csupa szemét az egész part. Minden fürdővendég napi 3 forint üdülési díjat fizet, a villa- és öröklakástulajdonosok üdülési díját a duplájára emelték. Nem lehetne ebből az összegből arról is gondoskodni, hogy a parti szemétkosarakat idejében kiürítsék?

Rákos Edit
Balatonszéplak
Deák sétány 19.

SZÖRNYSZÜLEMÉNY

Elkelne egy szörny már nálunk,
a skót szörnynél sokkal szörnyebb,
belevaló színmagyar szörny,
mondjuk, harminclábú szörny eb!

Vagy egy icipici kis szörny,
teszem azt, egy csöppnyi szörny nyű!
mikroszkóppal látható csak,
szörnynek ez is elég szörnyű . . .

De lehetne szőrös szörnyünk,
fejét lepné modern szörny ék,
(a fodrásznál szörnyfrizurát
rendelne az egész környék . . .)

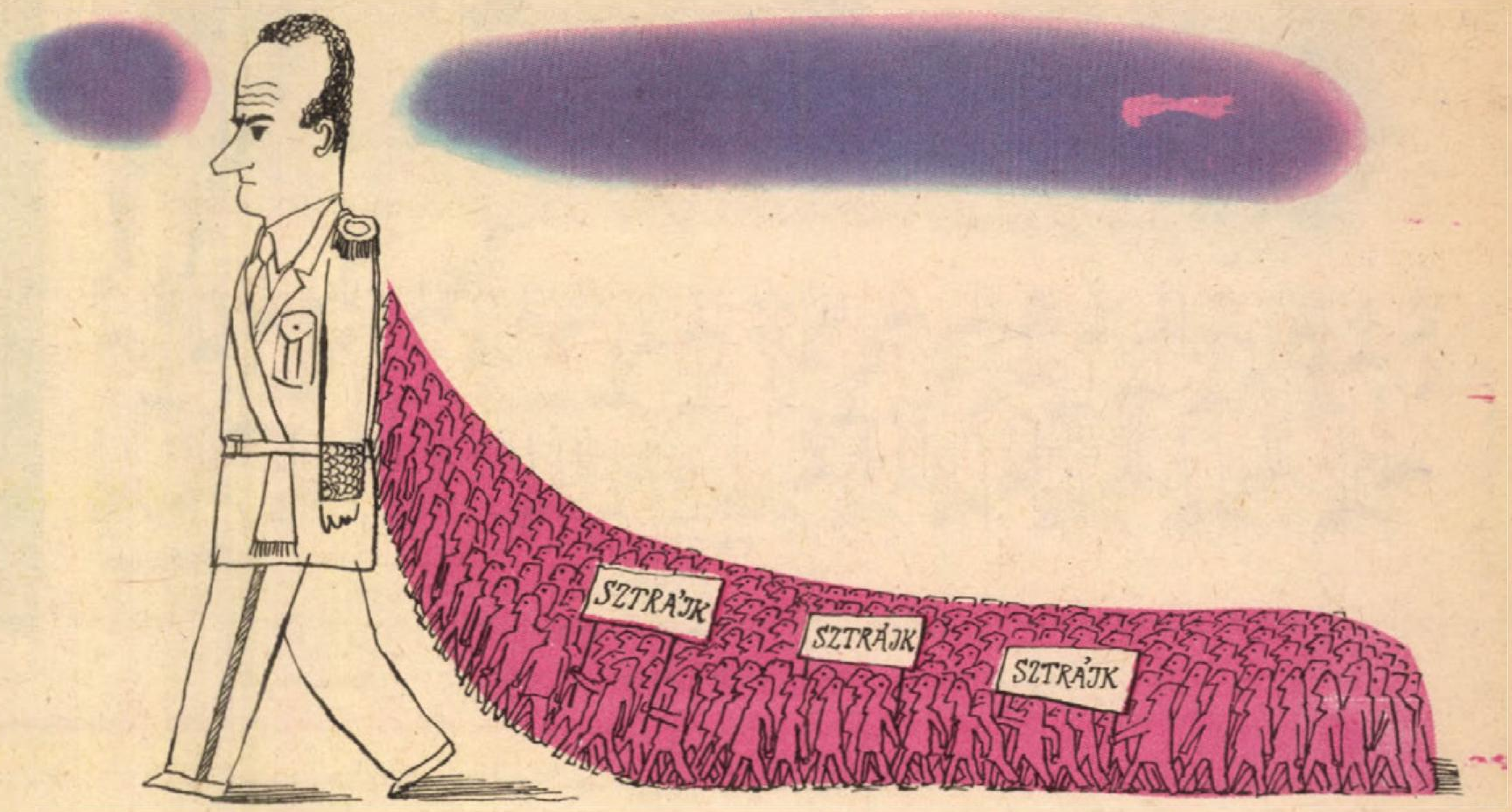
Szóval, jól jönne egy szörny már,
tollas kígyó, kopasz sárkány,
hogy megízesítse sorsunk,
akár pörköltet a tárkány . . .

Bár a bürokrácia szült
(őt célozza versem gúnyja)
egy rút oktakígyót, de azt
mindenki már nagyon unja! . . .

Szilágyi György

SPANYOL KIRÁLYI PALÁST 1976

Tót Gyula rajza

HARMINC

Tegnap az utcai forgatagban találkoztam egy százforintossal.

— Örülök, hogy Pesten látom! — rikkantottam rá. — Mindenki az beszéli, hogy mostanában vidéken van a pénz.

— Érdekes — mondta egy kicsit epésen a százas —, mégsem tódulnak az emberek vidékre.

— Ha már találkoztunk, hadd gratuláljak a harmincadik születésnapjához. Igazán tisztes kort megért!

— Hát ami azt illeti, nem könnyű Magyarországon pénznek lenni... Gondoljon csak az elődeimre! A Korona harmincéves korában már hadirokkant volt, nemsokára csendben ki is múlt. A Pengőt már maga is ismerhette, az, a szegény, húsz évet se ért meg. Én pedig, három iksszel a vállamon, még kitűnően tartom magamat. Bár érzem, hogy én sem vagyok már a régi. Hajdanában ha bementem a boltba, tömött szatyornyi holmit vittem haza. Ma már csak egészen könnyű szatyrokat bírok el. Meggyengültem, mitagadás. Elvégre én sem vagyok vasból . . .

— Apropó: miből van?

Mérgében egészen piros lett.

— Mit kell ezt firtatni? Mindenki tudja, hogy nem flórenci aranyból készültem.

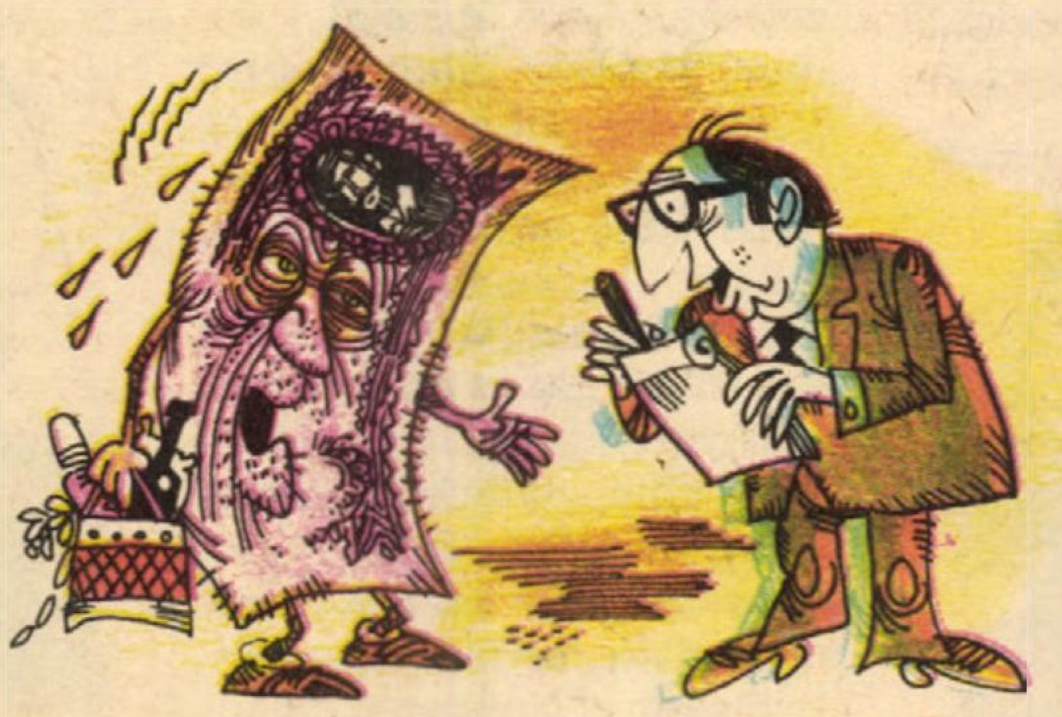
— Nem úgy értem. Tudja, az emberek mindig azt kérdezgetik, hogy honnan származik a forint?

Kihúzta magát:

— Én, kérem, büszke vagyok a munkásszármazásomra!

— Ennek ellenére mostanában mintha többet forogna kardigankötők, palacsintasütők, retikülkészítők köréből.

— Az nem is én vagyok, hanem főleg a bátyám, az Ötszázas . . . De megnyugtathatom, futó kaland az egész . . . Magyarországon a pénz aranyalapja a munka. Csakis munkával lehet sok pénzt keresni nálunk.

— Például, milyen munkával?

— Például írással.

— Mit kell írni? Verset? Krokit? Novellát? Regényt?

— Öt ikszet, a megfelelő helyre.

— Nálunk írásból sohasem lehetett meggazdagodni. Nem véletlen, hogy annyi írástudót bántott, döfölt folyton a pénz is . . .

— Nem is maradt hálátlan az utókor: két magyar költő arcképe is felkerült a pénzre. Nem véletlen, hogy a legnagyobb pénzen, az ötszázas bankjegyen éppen Ady képe látható, hiszen ő írt a legeslegtöbbet a pénzről.

— Ha lenne hatszázas bankónk — mondtam tűnődve —, azon bizonyára Somogyi Pál képe szerepelne, hiszen ő még Adynál is többet írt a pénzről . . . De hagyjuk a lírát . . .

— Jó, hogy említi a Lírát! Mi van vele, a kedves rokonunkkal?

— Rokon?!

— Persze! Hiszen tudja jól, hogy a forint ősei is Itáliából származnak. Nos, mi hír a Líráról? Hogy tartja magát?

— Hát nem sok jót hallani róla . . .

— Na, látja! S maguk mindig csak az én gyengeségemet hánytorgatják fel . . .

— Kicsit fáradtnak látszik — mondtam, hogy másra tereljem a szót.

— Hát csodálkozik? Ilyen iszonyú strapa mellett! Rengeteg a dolgunk mostanában, kézről kézre járunk, sokszor csúszva, dugva. Mondja, miért hiszik azt az emberek, hogy ma már mindent csak a pénz tud elintézni?

Fogós volt a kérdés, nagyon meg akartam fontolni a választ, de nem várta meg, eltűnt a forgatagban. Aggódva néztem utána: hova siet vajon? Láttam, hogy a Calvin tér felé kanyarodik. Biztosan a metróra megy, gondoltam megnyugodva.

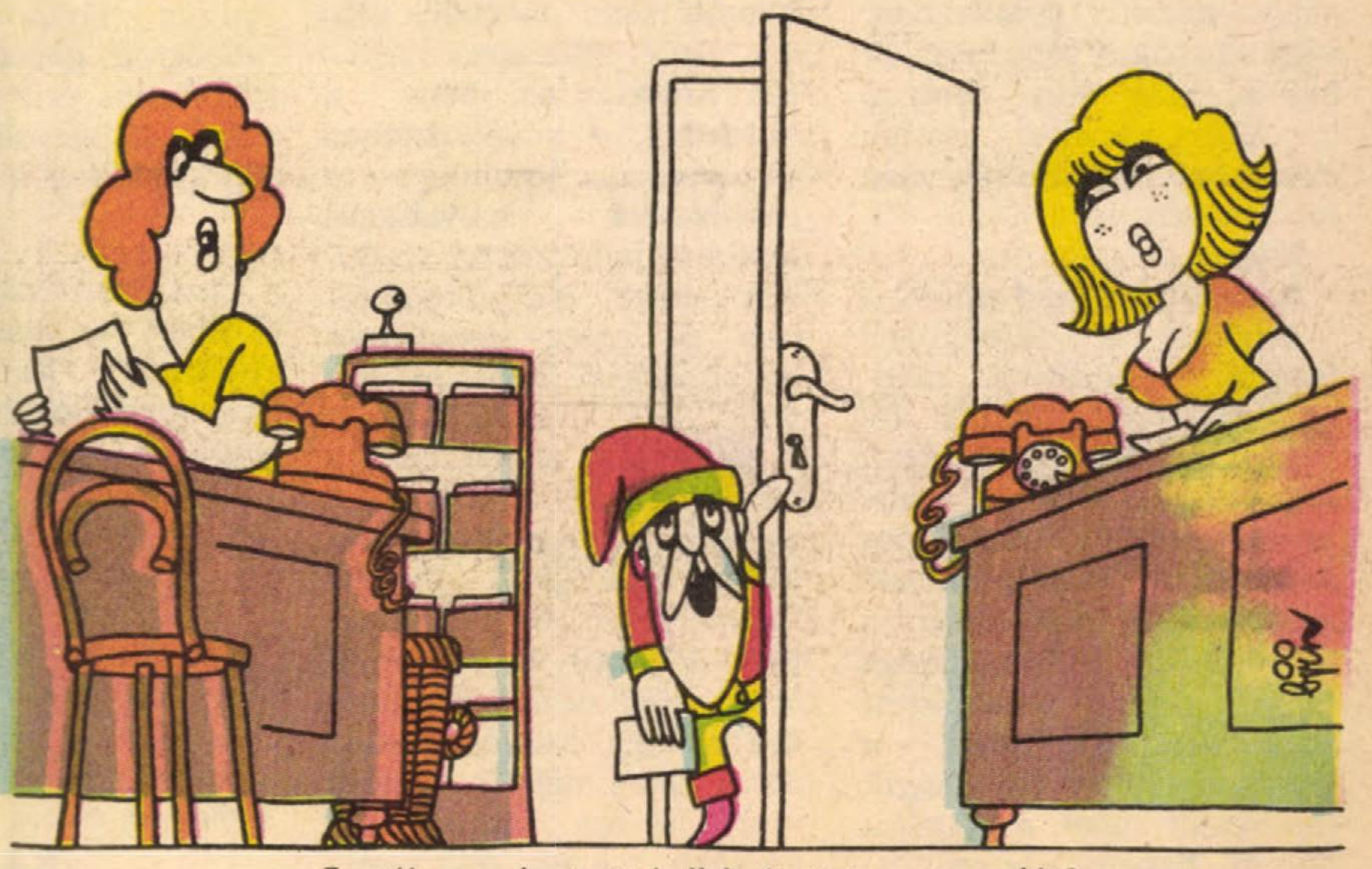
Radványi Barna

HAZALÁTOGATÓK

– Csak egy marék földet viszünk az óhazából!

FURCSA ÜGYFÉL

– Tessék mondani, itt kell befizetni a giccsadót?

LIBANONI HELYZETKÉP

– És innentől kezdve már tűzszünet volt...

AZ ELSŐ ÁLLÁS

– Te kis csacsi, a munkahely nem jelenti mindjárt azt is, hogy ott dolgozni kell...!

Lavina

Megtalálták Glorianus császár éléskamráját!

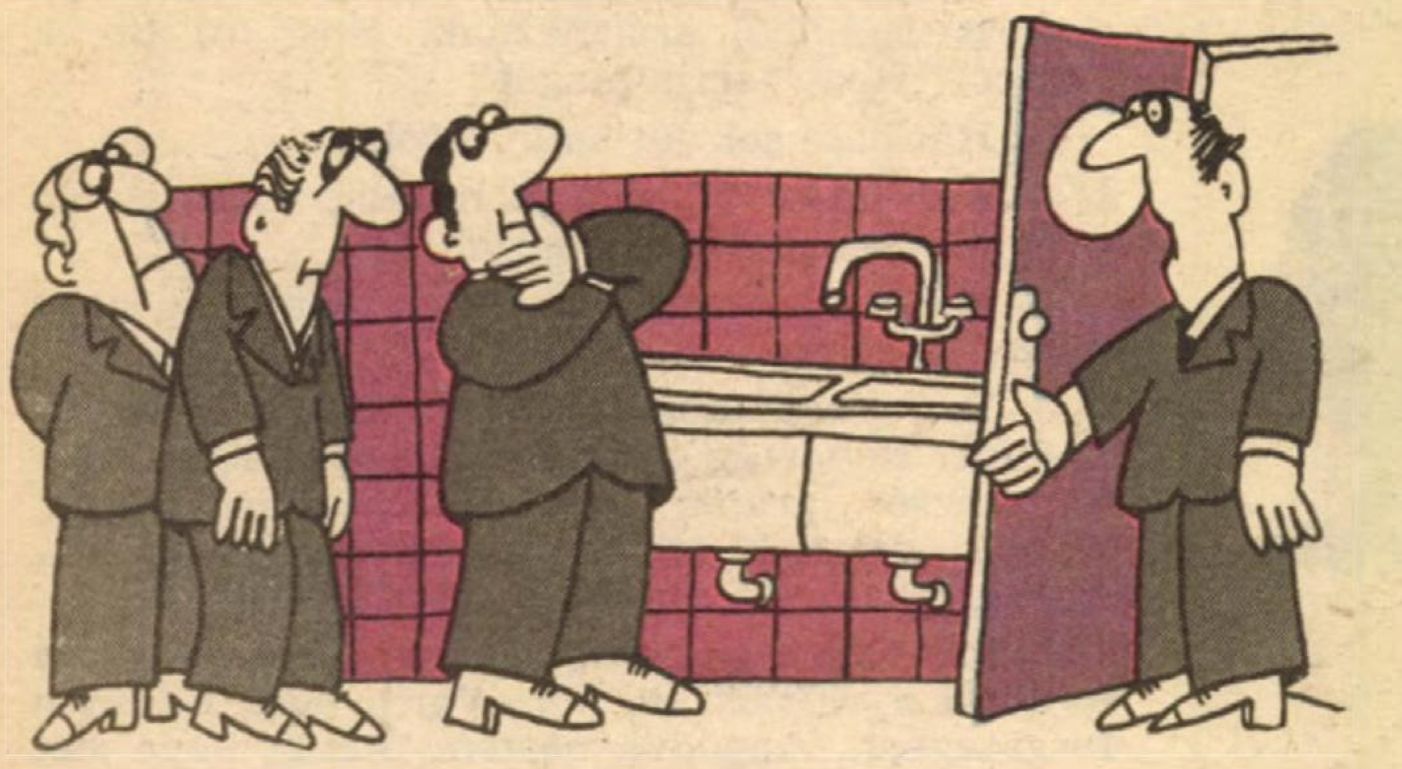
Páratlanul gazdag műemlékre bukkantak Budakilityin!

Betont robbantottak, kétezer éves baracklekvárt találtak az idősebb Stefáncsics utca 17. szám alatt!

Napvilágra került a hazánkban tartózkodott híres római uralkodó fehérmárvány spájza, még ép befőttekkel!

Előzmények?

Az előzmények öt évre nyúlnak vissza. Ebből háromig tartott, míg fölépült a Budakilityi Betyár nevezetű étterem, két évbe telett a lebontása. Még egy kispörköltet sem főztek meg benne, még egy pohár sört sem szolgáltak föl, mikor elkezdték szétszedegetni, előbb szép lassan, aztán mind gyorsabban, végül irmagot sem hagytak belőle. Még csak nem is a föld színével tették egyenlővé, eltüntették még az alapjait is.

Miért?

Bokringer Dezső miatt.

Ugyanis a Budakilityi Betyár ünnepélyes megnyitása előtt a műszaki átvevő bizottság bosszúsan konstatálta, hogy az említett Bokringer Dezső bádogos és vízvezeték-szerelő szakmunkás, a Niagara Szerelőipari Szövetkezet tagja, megint felönthetett a garatra. Tudniillik, a nagykonyhában az egyik mosogatót nem a kijelölt helyre, hanem a szemközti falra szerelte, miáltal a négyes számú lengőajtó nem tudott lengeni, nekiütközött a mosogatónak. Minthogy azonban a nagykonyhának még három, működő ajtaja volt, a bizottság rugalmasan úgy döntött, hogy — elkerülendő a reklamációt, a hoszszadalmas levelezést, az esetleges pert, a mosogató leszerelését, átszerelését — maradjon az a részegen csinált konyhai tartozék a helyén, falazzák be inkább az ajtónyílást, az gyorsabb, egyszerűbb.

Pár nap alatt ez meg is valósult, a lengőajtónak nyoma sem maradt, igen ám, de... Műszeres mérések kiderítették, hogy a befalazás következtében olyannyira leromlott a gáztüzelésű kályhákkal operáló nagykonyha szellőzése, hogy csúcsforgalomban az egész berendezés fölrobbanhat, ami helytelen.

Mérlegelve a szituációt, a bizottság egy pótlólagos szellőző berendezés mielőbbi beállítása mellett foglalt állást, ez pár hónapon belül el is készült, öröm volt nézni, mekkora lett a cúg. Dehát nincsen rózsa tövis nélkül, támadt most is egy kis bibi. A szellőző csövek fölszerelésénél átvésődött, kilyukasztódott néhány útbaeső betongerenda, oszlop, pillér, a statikus szakemberek megállapítása szerint csak a csoda tartja a mennyezetet és a tetőt. Viszont a Budakilityi Betyár még sem lehet búcsújáróhely, az idealista világnézet góca, ahová csodalátni jönnek a népek. Ráadásul — minden csoda csak három napig tart, itt vendéglátóipari emberéletek forognak kockán!

Erélyesen, gyorsan és haladó módon döntött a bizottság, tető azonnal le, mennyezetek azonnal szét! Pompásan sikerült, ámbár az égnek meredő falak, amelyeket csak a szellőző csövek kapcsoltak össze itt-ott a magasban, nem kínáltak igazán hangulatos környezetet exkluzív étkezés, tánc, önfeledt szórakozás céljára, kivált eső, havazás, köd esetén. Hosszas viták, színvonalas tárgyalások eredményeként végül is győzött az a nézet, hogy nem érdemes forszírozni a magasépítést, ellenkezőleg, legyen pince a Budakilityi Betyár, sajátos varázsú borpince, jól a föld alatt, annál romantikusabb.

Így került sor a betonalapzat fölrobbantására, bumm, támadt egy nagy gödör, a gödör alján — Glorianus császár éléskamrája, fölbecsülhetetlen értékű tanúja a múltnak...

*

Azt beszélik, hogy időközben a már említett Bokringer Dezső bádogos és vízvezeték-szerelő szakmunkás egy józan pillanatában kilépett a szövetkezetből, leköltözött Szegedre, a szüleihez, és jelenleg a Tisza-parti metropolis egyik nagy építkezésén dolgozik, mosogatókat szerel föl.

Lehet, hogy rövidesen előkerül Attila koporsója?

Kürti András

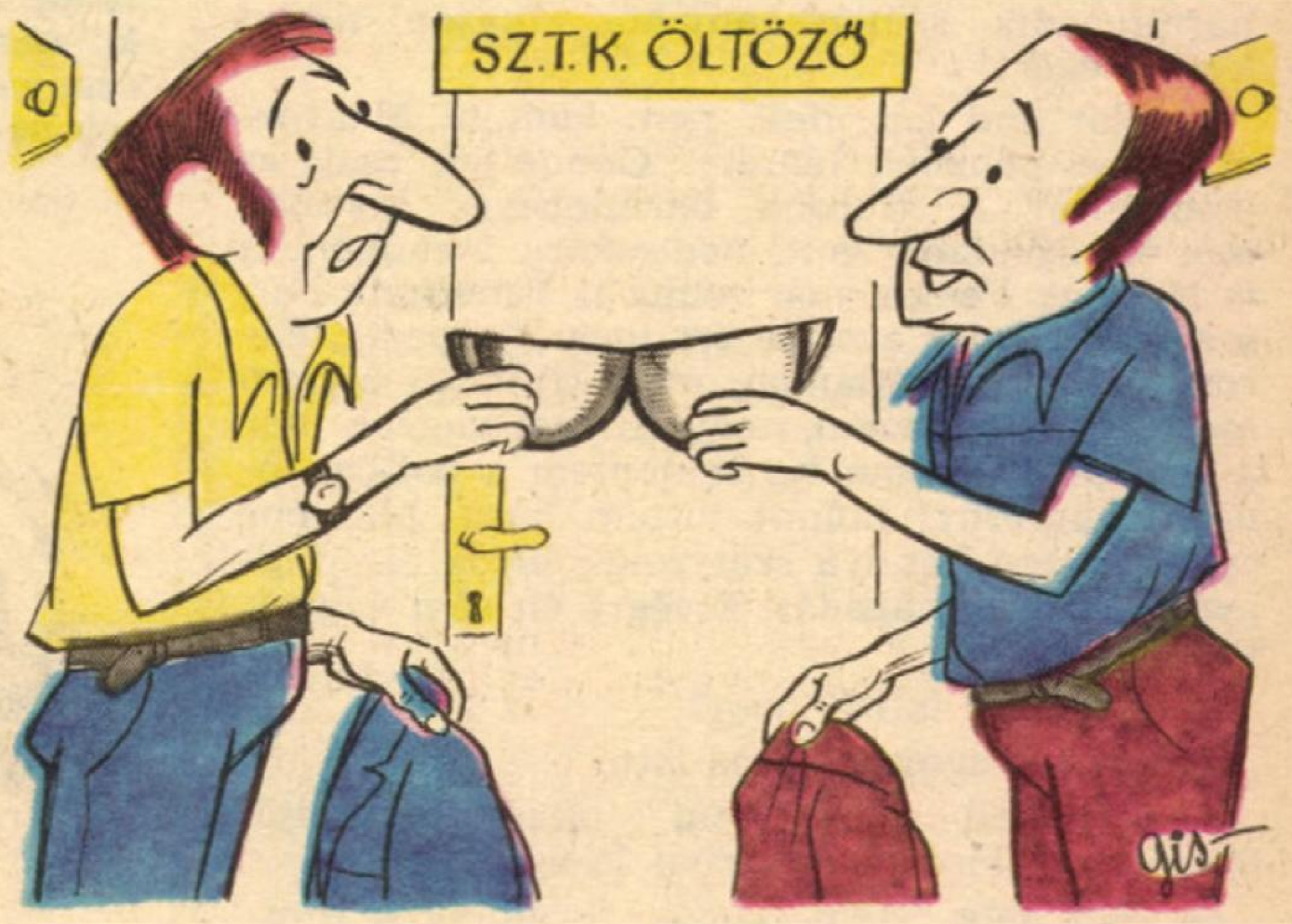
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az orvos azt tanácsolja Pemetének: ha le akar fogyni, tornásszon rendszeresen az esti tévétornára. Néhány hét múlva megkérdi páciensét:

— Nos, használt a torna? Ha lehajol, meg tudja érinteni a lábaujját?

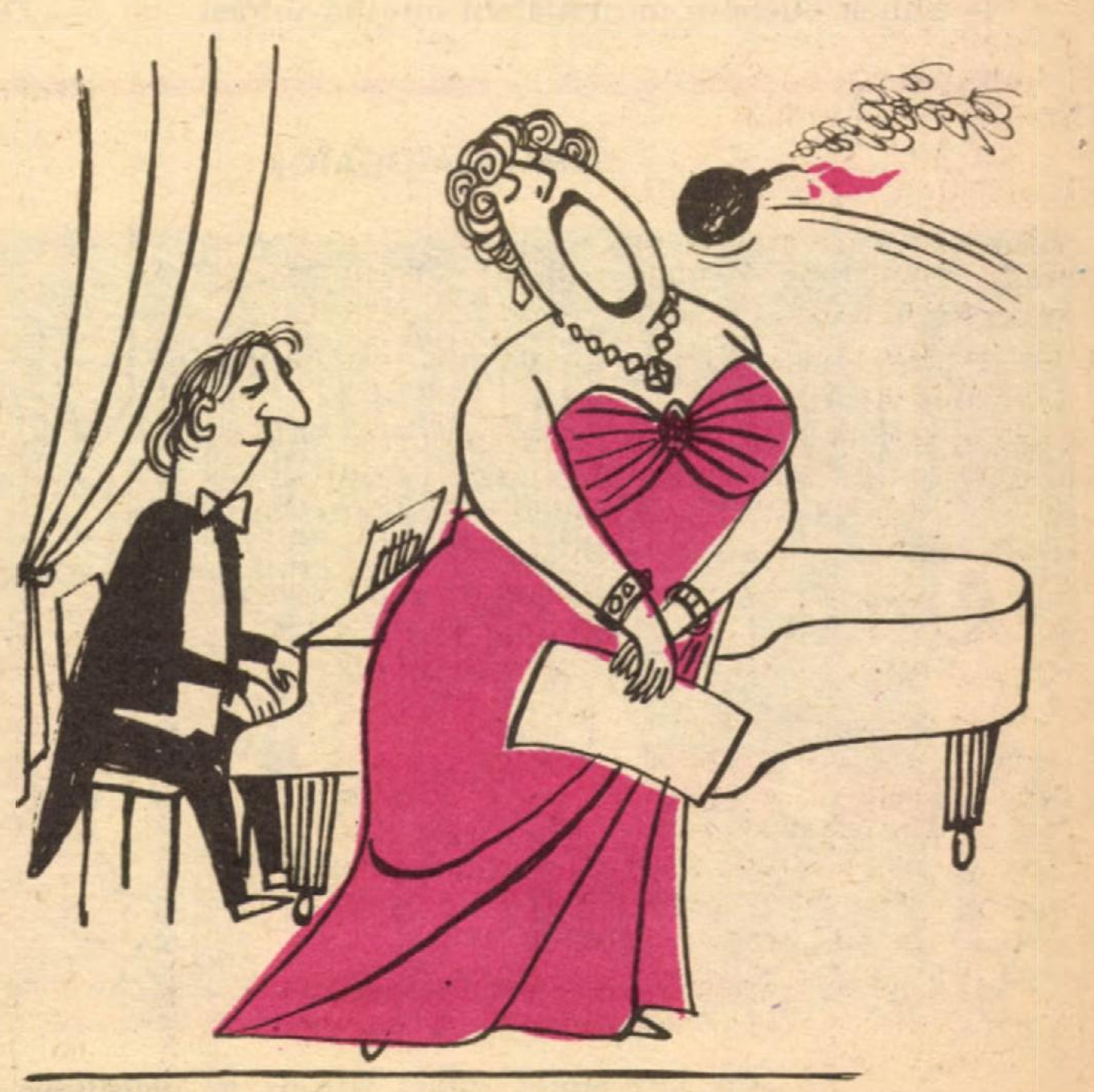
— Azt még nem — feleli Pemete —, de már látom a lábujjamat...

PRÓBAREGGELI

– Na, isten, isten!

ÍRORSZÁGBAN

Szerelem

Így szólt hozzám Boriskám egy nappal fizetés előtt:

— Beleszerettem egy kétszer három méteres, piros-fekete színű subaszőnyegbe.

— Ha beleszerettél, vedd meg — feleltem lovagiasan, minden habozás nélkül. — Miért is ne vennéd meg, ha egyszer beleszerettél.

— Mert azt akarom, hogy te is szeress bele! — jelentette ki Boriskám és átölelt. — Gyere be velem együtt a boltba és mondjad te is, hogy gyönyörű.

Elmentem vele a boltba és odavezetett a szőnyeghez.

— Ugye nagyon szép? — kérdezte csillogó szemmel.

— Szép — bólintottam. — Megyek a pénztárhoz és kifizetem.

Mentünk haza, hónom alatt a piros-fekete subával, Boriskám mintha szomorú lett volna.

— Csak nincsen valami baj? — kérdeztem.

— Olyan gyorsan mentél a pénztárhoz — mondta Boriskám —, hogy szinte feltűnő volt. Éppen csak ránéztél a szőnyegre. Engem viszont teljesen elbűvölt, amikor megláttam. Képtelen voltam a szememet levenni róla. Ahogy te ránéztél, abban nem volt semmi, ne is próbáld kimagyarázni. Az az igazság, hogy te nem szerettél bele.

— Bele fogok szeretni — ígértem —, de most cipelek. Majd otthon elkezdek benne gyönyörködni.

Otthon felterítettük a szőnyeget. Boriskám hozzámsimult:

— Ugye szeretni fogod? — kérdezte alázatosan.

— Egészen biztos — bólintottam.

— Szóval akkor *még* nem szereted? — csapott le rám.

— Még csak tetszik — feleltem őszintén. — Igazán tetszik, istenbizony tetszik és szerintem elég is egy szőnyegnek.

— Ne légy cinikus! — kiáltotta Boriskám és duzzogva elfordult.

— Én ennél többet akarok! Azt akarom, hogy szeressed!

Két napig nem esett szó a szőnyegről. Második nap, vacsora után Boriskám cigarettára gyújtott, ami őnála mindig az izgatottság jele.

— Valami fúrja az oldaladat? — mentem elé a kérdéssel, hogy megkönnyítsem a dolgát. Erre azt mondta:

— Szeretnék komolyan beszélni veled. De legyél őszinte. Te nem szereted az új szőnyegünket.

— Ne mérgesíts ilyen gondolatokkal — válaszoltam. — Nem vagyok szerelmes belé, de tetszik. És különben is, miből tudod te megállapítani, hogy nem szeretem, ha azt mondom, hogy szeretem?

— Egy nő megérzi az ilyesmit — mondta szomorúan Boriskám. — Két napja figyellek, például még egyszer se jutott az eszedbe, hogy lehajolj hozzá és megsimogasd. Hogy csak megérintsd a kezeddel.

— Lehet, hogy igazad van. De most már ne beszéljünk róla többet!

Boriskám szemében egy megbocsátó könnycsepp jelent meg. Karjait nyakam köré fonta és gyengéden húzni kezdett lefelé, a szőnyegre.

— Akkor most gyere! — suttogta. — Simogasd meg a szőnyeget!

Kezdtem utálni a kétszer három méteres, fekete-piros szőrös vacakot. Boriskám váratlanul úgy lelökött a szőnyegről, hogy csaknem hanyatt estem.

— Ebből elég volt! — kiáltotta hisztérikusan. — Nem kell, hogy simogasd! *Így* nem kell! Ha ilyen nehezedre esik. Vagy talán utálod?

Elszántan felálltam a földről:

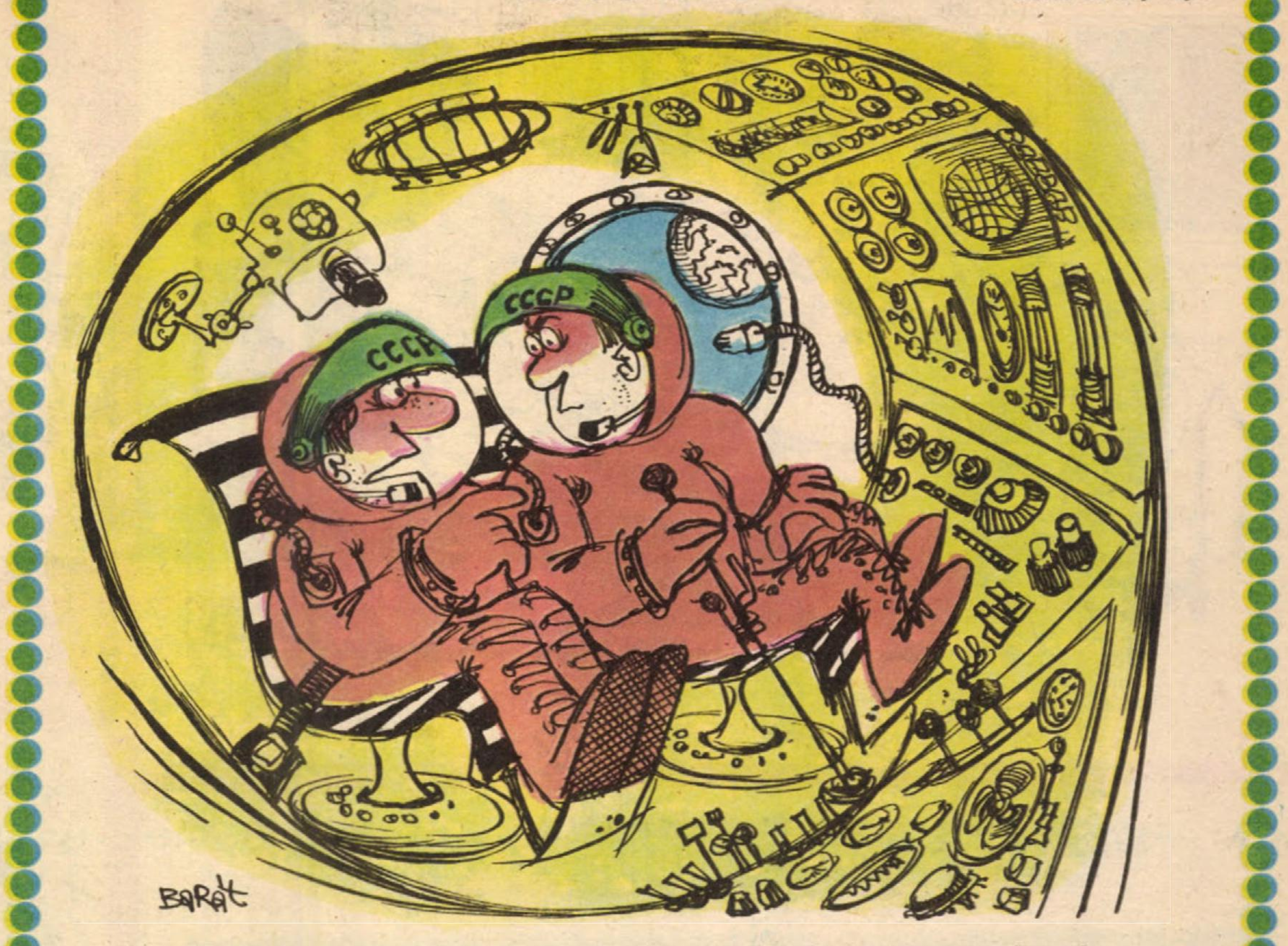
— Nem utálom, csak nem szeretem. Mert mást szeretek, ha éppen tudni akarod. Ha éppen hallani akarod: még ma is a fütyülős teáskannánkat szeretem, amit már legalább két éve vásároltunk, de énnekem azóta is csak ez a kanna van, és boldog vagyok vele!

Kisiettem a konyhába és megsimogattam a fütyülős teáskanna forró testét. Csak úgy égette az ujjaim hegyét...

Somogyi Pál

HOSSZÚ ŰRUTAZÁS

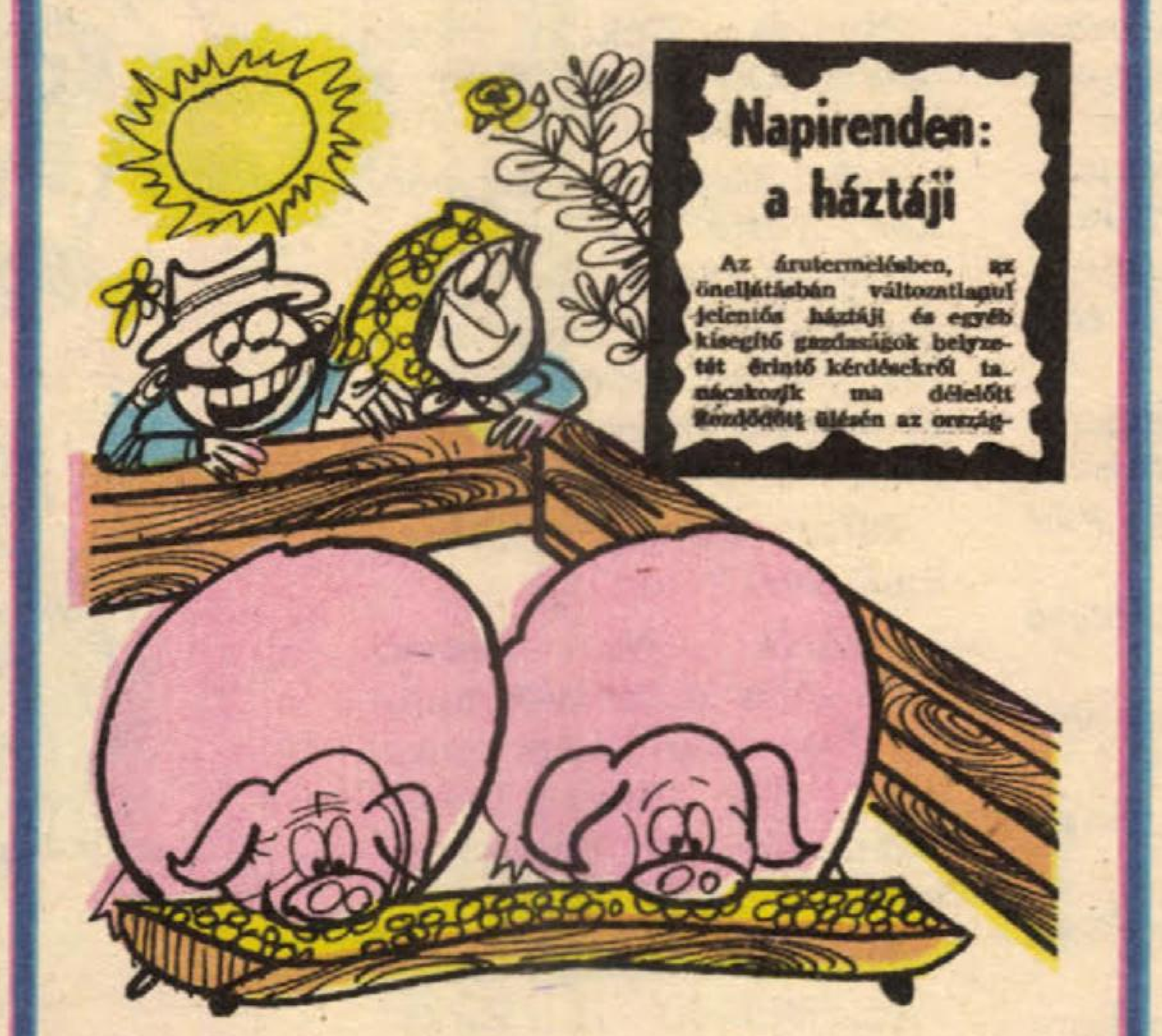
Barát József rajza

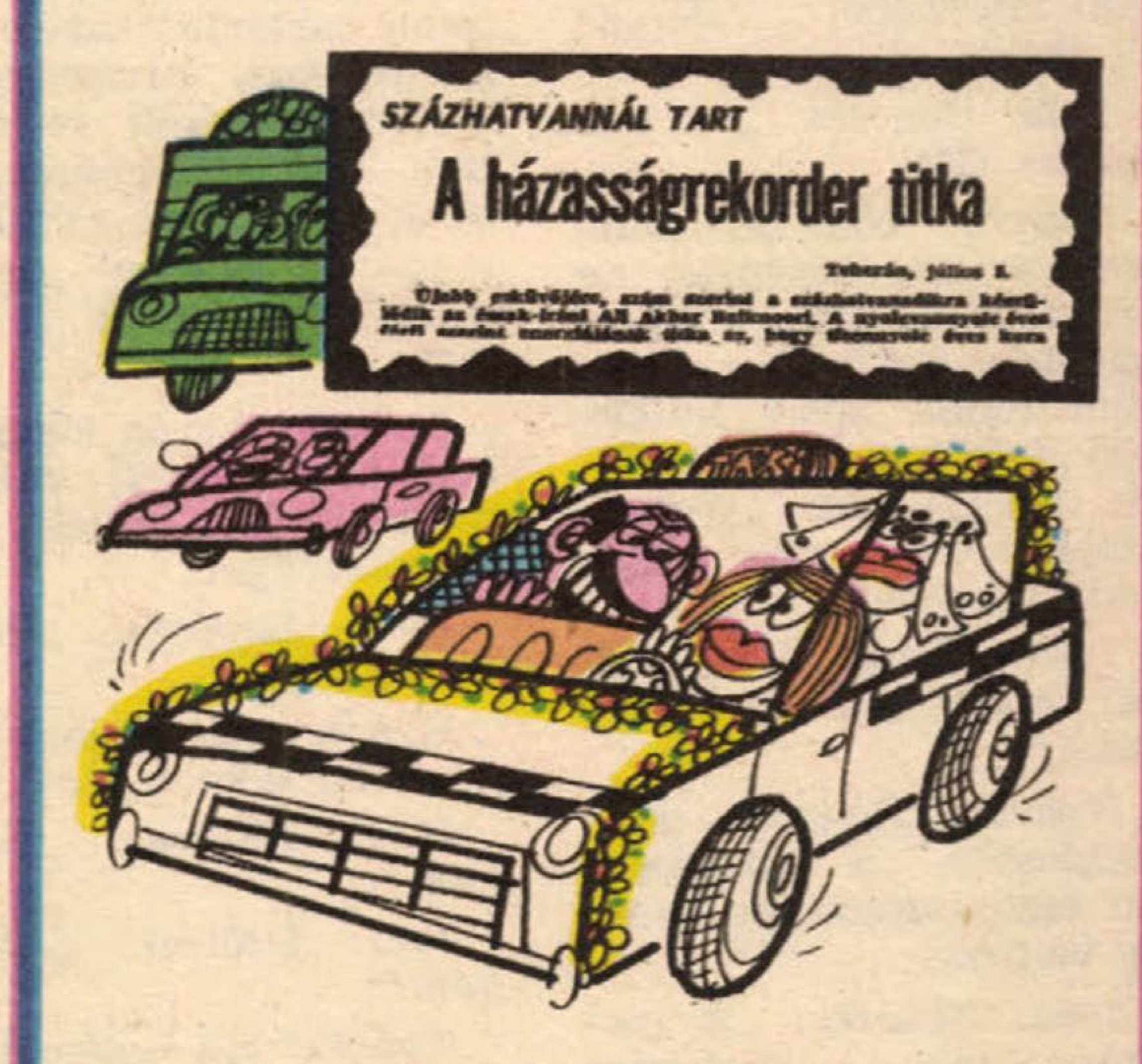
– A hétköznapok még eltelnek valahogy, de a vasárnapok nagyon unalmasak...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Hálistennek, anyjuk, szépen hízik a mellékállás.

– Engedje meg, kisaszony, hogy megkérjem a kezét.

– Fantasztikus! Hova rohannak ezek a mai fiatalok...

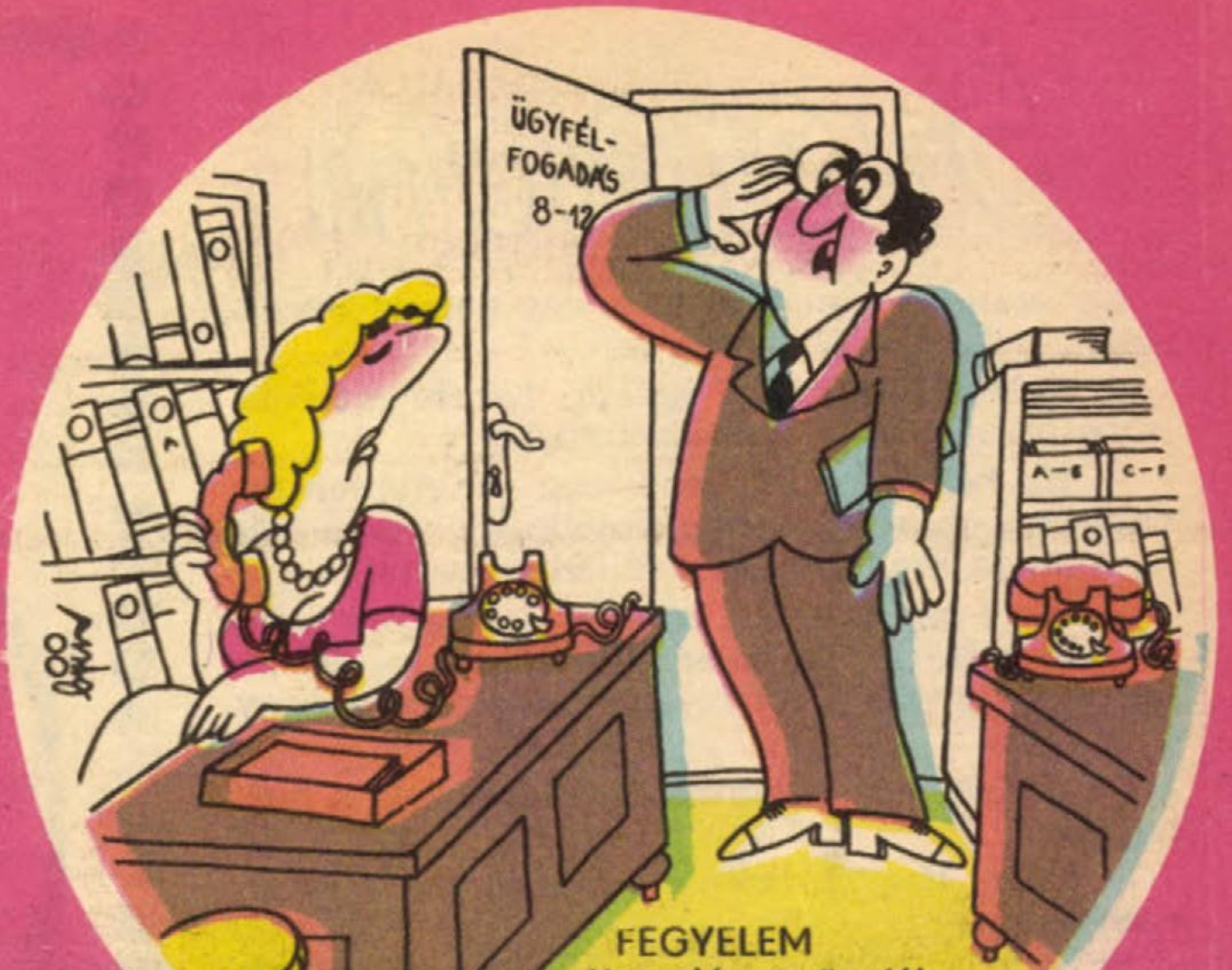
– Ki hinné?...

MARIANNE KUTAT

– Helmut! Megmondanád, hogy mi ez?

Lengyel Gyula rajza

FEGYELEM
– Kiss János ügyfél az O/M-865/76-F számú felszólításukra alázatosan jelentkezik!...

OLIMPIAI KÖZVETITES

– Igazán tanulhatnál tőlük egy kis küzdőszellemet!

ITT JÁRTUNK...

(EGY ÜDÜLŐHELYI NYÁRFA TETOVÁLÁSAI)

1963: Bevésés: „Jóska és Gizi, szerelmünk örök!"

Nyárfa: Szegény Gizi azóta se tudja, hogy a nagycsizmási útelágazásnál a következőt véste Jóska a száztizenhetes kilométerkőbe: „Drága Terikém".

1964: Bevésés: „Itt járt PK és CM"

Nyárfa: Nagyon örültem a szerencsének, de miért pont csavarhúzóval jártatok itt!? Én sajnos nem tudok járni, különben felrohannék a sziklás hegytetőre, véshetnétek akkor abba a dagadt tölgybe!

1965: Bevésés: „Légy az enyém, én se leszek másé!"

Nyárfa: Hogyne, hogy meglásson a lucfenyő! Én egy tisztességes nyárfa vagyok!

1966: Bevésés: „A szalonnasütés emlékére Pityu, Géza, Ervin, Béla, Mari"

Nyárfa: A leégett ágaim és a néhai szomszédos hecsedlibokor emlékére hamut szórt a szél fejemre. Különben is, a flekken illatát jobban szeretem!

1967: Bevésés: „..." (a kiskorú olvasók miatt nem közölhető!)

Nyárfa: Tavaly az errefelé kiránduló nyelvészkongresszus részvét-koszorút helyezett el alattam. Ennek ellenére üzenem, hogy a te nénikéd!

1968: Bevésés: „Meszsziről gondolok rád, Pál!"

Nyárfa: Az én kérgemben ne gondolj másra, mert fejedre ejtek egy korhadt ágat!

1969: Bevésés: „Hajrá Honvéd!"

Nyárfa: Hát ezért vagyok én zöld-fehér?!

1970: Bevésés: „Katikám!"

1971: Utóirat: „Bözsikém!"

Nyárfa: Ha belém hordod az összes szerelmed, akkor inkább sok-sok kicsi hokedli leszek!

1972: Bevésés: „Mint két virágszál, fészket rakunk itten"

Nyárfa: Még jó, hogy nem háromkötetes regényt írtál belém! Bugylibicskád szépérzékét a turisták hosszan röhögve értékelik.

1973: Bevésés: „Hülye a főnököm!"

Nyárfa: Nekem mondod?! De miért nem a bicepszedre írod?

1974: Bevésés: „Itt voltam, Attila"

Nyárfa: Oh, te balga! A történészek Isten ostorát, Etelét keresik majd gyökereim közt. Pedig itt csak Mátyás király járt.

1975: Bevésés: „Hans und Karl"

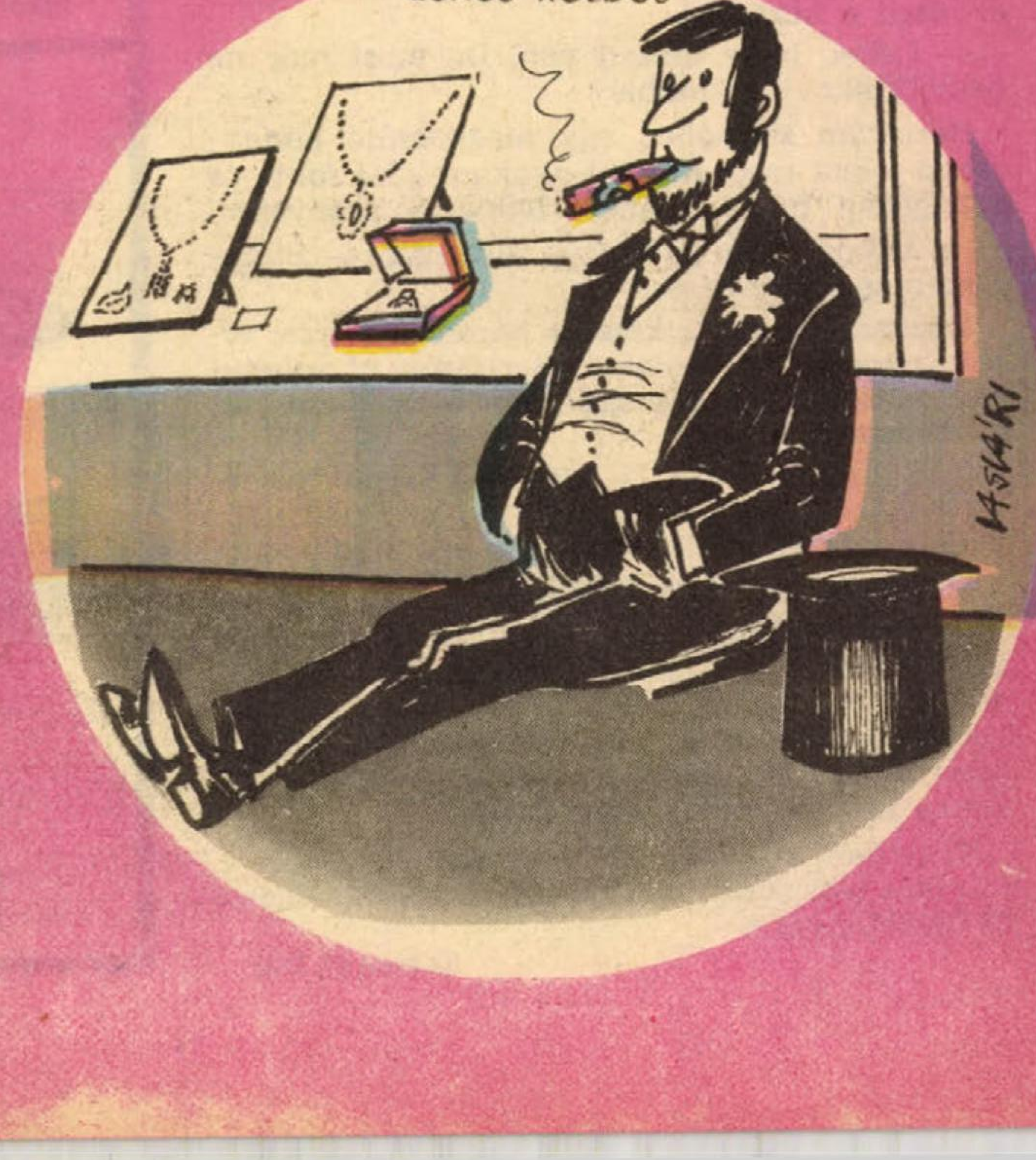
Nyárfa: Na tessék, már ezek is kedvet kaptak! Do you speak english? Az anyám egy skandináv bükk-lány volt!

1976: Bevésés: „Még visszajövünk! K. Zsolt"

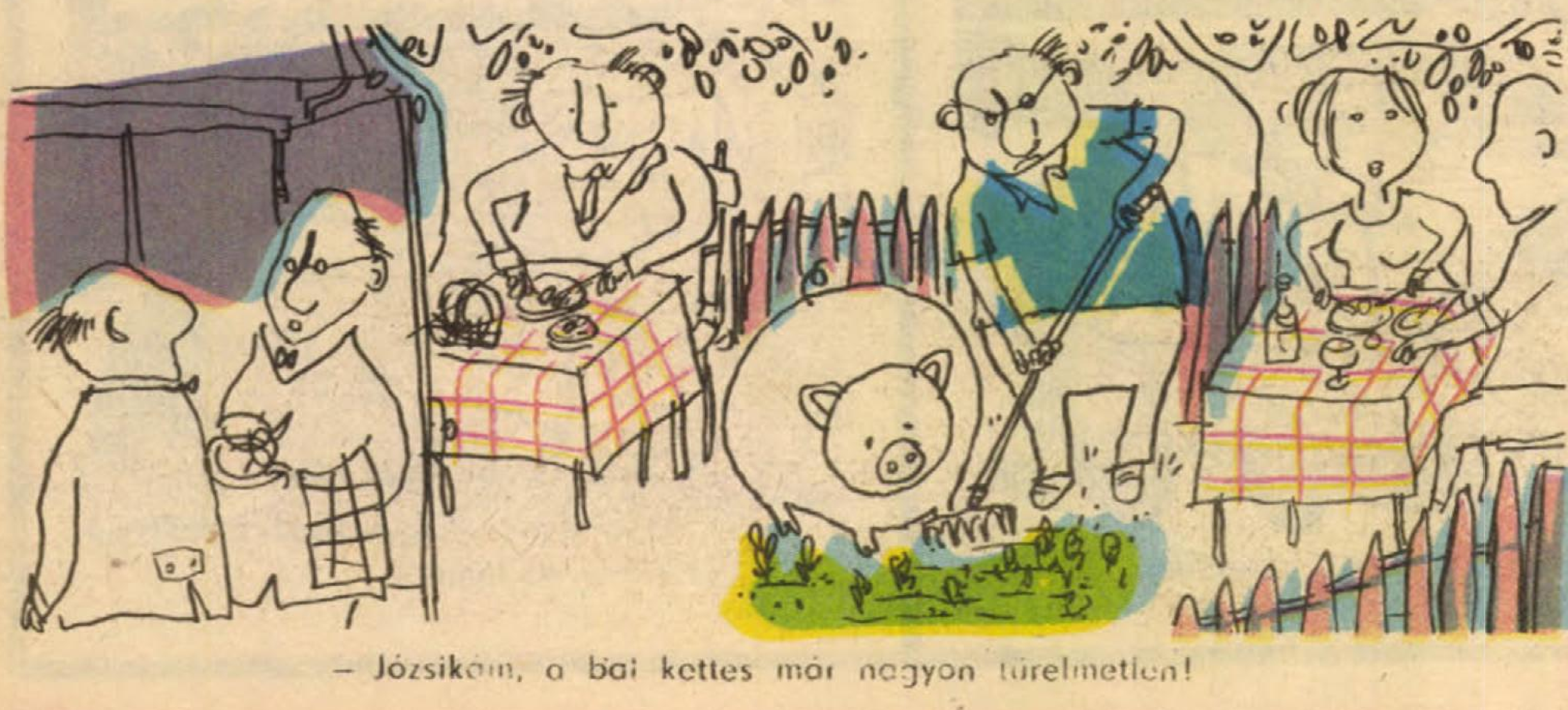
Nyárfa: Rajtam minden hely betelt! Bicskásokat már csak a jegenye csücske tud fogadni.

Tormai László

LUXUS KOLDUS

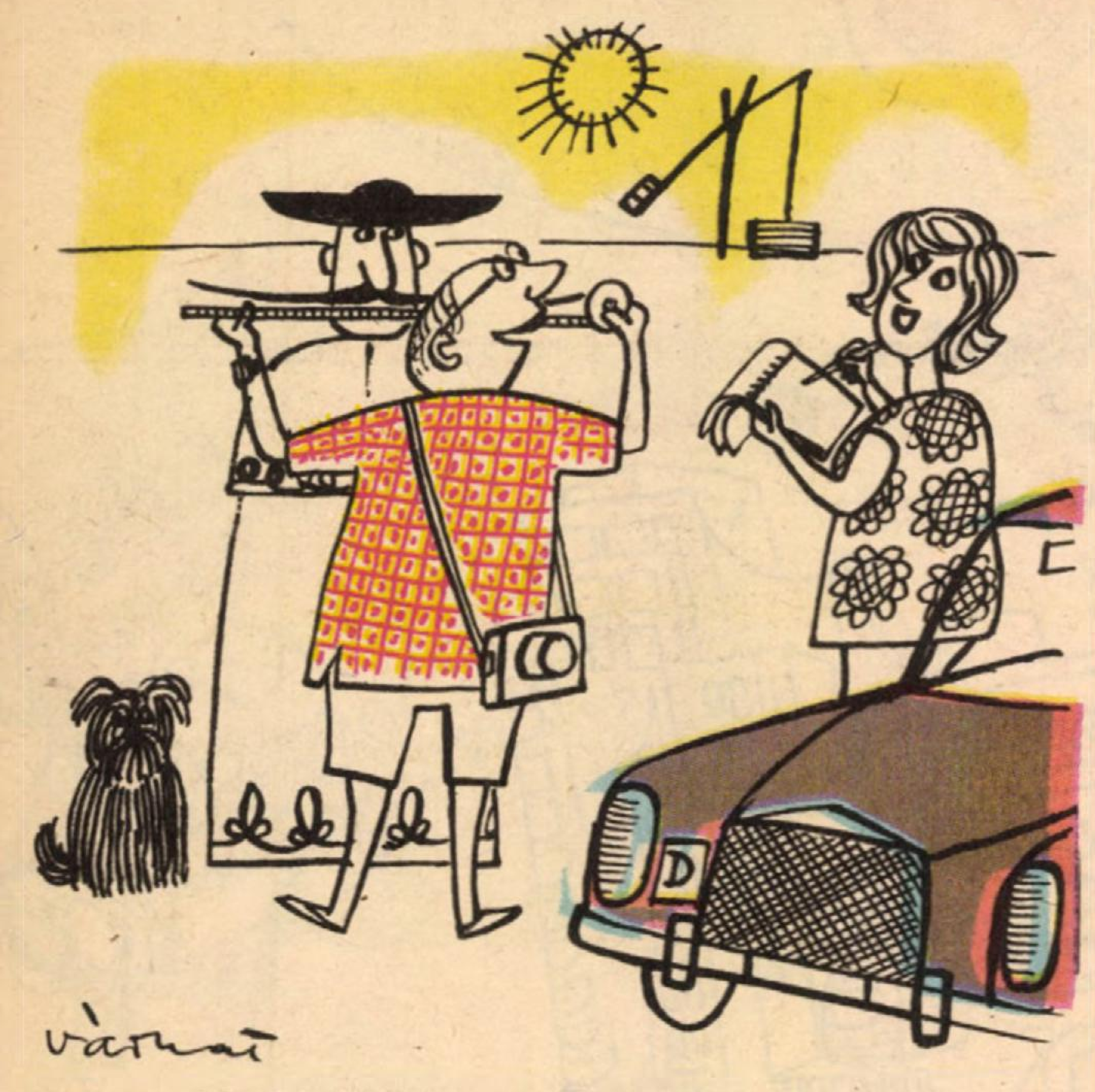

KERTHELYISÉG

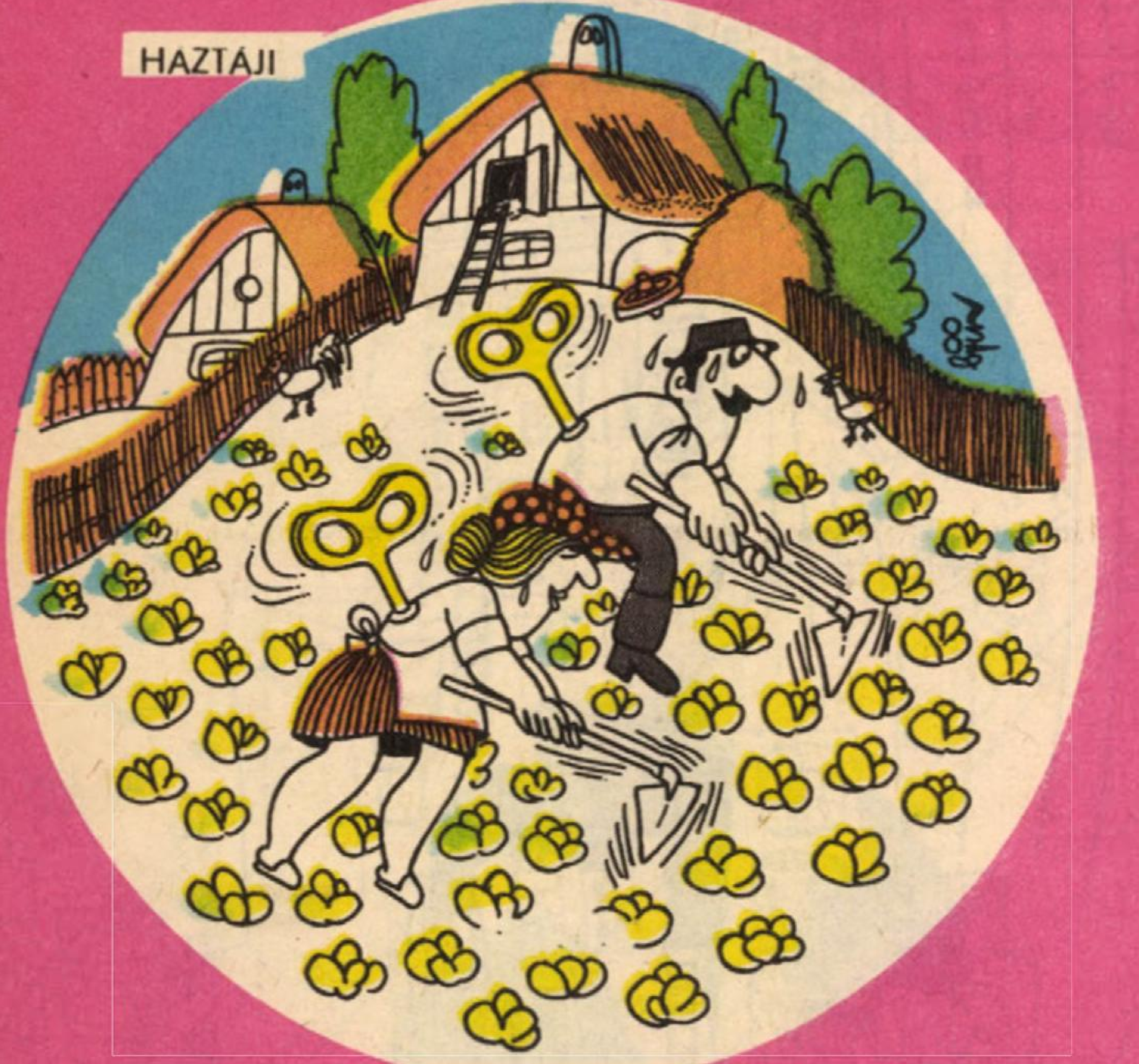
– Józsikám, a bal kettes már nagyon türelmetlen!

IDEGENFORGALOM

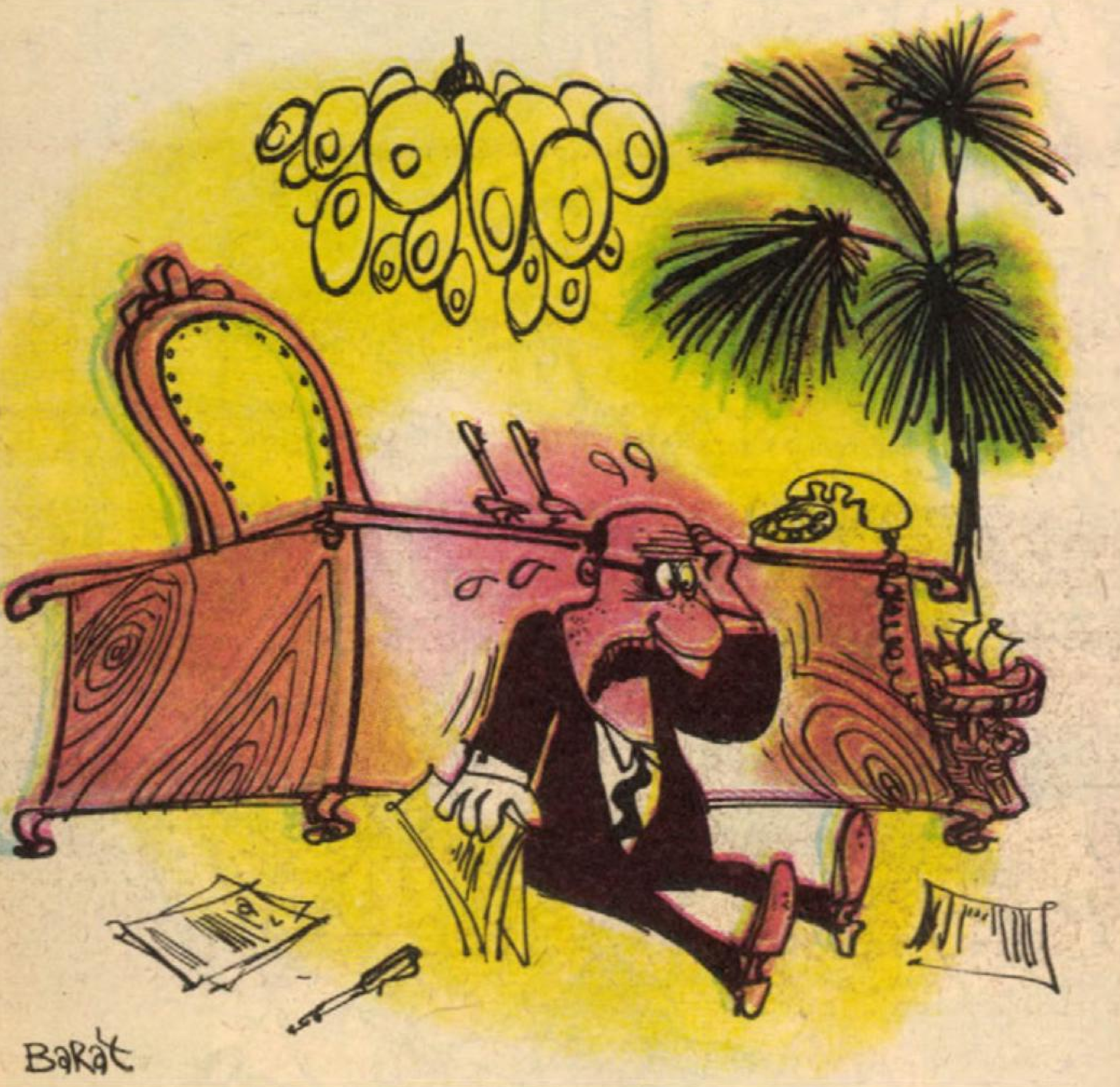

– Írja be, Ilse, harmincöt és fél centiméter...

HAZTÁJI

FRONTATVONULÁS

– Borzasztó, már saját magamhoz sincs egypár jó szavam...

KIKÜLDÖTT MUNKATÁRSUNK PETERDI PÁL RIPORTJA

MONTREALBÓL

Még mondják, hogy a modern sport afféle fanyar, kesernyés dolog, végsőkig szikkadt aszkéták időtöltése...

A repülőgépen Faragó Tamás közvetlen közelébe terelt a sors. A magyar vízilabda ügyeletes világklasszisa, kétméteres termetével, módfelett lendületes profiljával, a tengerszinten is figyelemreméltó figura. Hát még tízezer méterrel feljebb, az Atlanti-óceán légterének kellős közepén. Vállig érő haját hímzett szalaggal fogta össze, s a dereka köré tekerte a légitársaság égővörös pokrócát. Az ülések között támaszkodva, a kis ablakon át a végtelen semmit kémlelve, valami ismeretlen indián törzs vajákosára, orvosságos emberére hasonlított.

Egyszer csak észrevette, hogy közvetlenül előtte, a küldöttség egyik idősebb, köztiszteletben álló és ebbe enyhén belekopaszodott tagja ül. A roppant fiú szemében villant valami és poliphosszúságú ujjaival végigbirizgálta a fényes bőrfelületet, juhuhuj...

Az érintett illető felkapta a fejét és Faragó akkor bevetette a nagyjelenetet. Balkézzel rácsapott az eltévedt jobbra és a legmélyebb fájdalom hangján, szinte jajongva kiáltott a repülőgép duruzsolásába:

— Na, most mit tetszik ehhez szólni? Hát nem borzasztó? Önálló életet él a jobbkezem. Mindig ezt csinálja. És ezért nincsen nekem egyetlen barátom a föld kerekén. Ezért nincsen nekem egyetlen barátom!

Pedig hát igazából éppen ezért lehetne.

●

Szégyen ide, szégyen oda, egy alkalommal nagyon rosszul szolgáltuk Montrealban az olimpia nemes ügyét.

Egyik reggel együtt indultunk a szállásról, hogy ötkarikás ügyeink után lássunk. Megállunk a folyosó végén, nyomjuk a gombot, a lámpák villogni kezdenek, a lift működik, mert Montrealban ilyen is előfordul.

Suhogás, majd kicsiny giling-galang jelzi a kaszni érkezését, aztán kivágódik az ajtó és mi öten bemasírozunk a liftbe. Nem üres, két csokoládébőrű kislány áll odabenn, sárga selyemruhában, vékonykák, sőt, törékenyek, azt is mondhatnám, hogy olyanok mint két porcelánbaba, csakhogy az igazán finom porcelánokat viszonylag ritkán festik feketére.

Tehát bemasírozunk a liftbe, az ajtó már éppen pöffen egyet, hogy a következő pillanatban majd becsapódik, amikor halljuk a folyosó végéről Szepesi György hangját:

— Várjatok csak, valamit elfelejtettünk! Gyertek vissza egy pillanatra!

Sarkon fordulunk és a bemasírozás lendületével újra kimasírozunk a liftből. Kemény, határozott, férfias léptekkel.

Az ajtó becsapódik mögöttünk, még látom, hogy a két csokigyerek rémült szemmel néz utánunk. Egyikük most hirtelen még a torkához is kap.

Bizonyos, hogy az ötödik emelet és a földszint között összenéznek és egyszerre mondják majd valami nagyon kedves madárnyelven:

— Minden fehér őrült!

●

Mindenki megírta már, hogy Montreal olimpiáját a maximális biztonság elve vezérli. A modern futballban ez már nem új dolog, elfogadható, hasznos és értelmes. Elfogadható, hasznos és értelmes az olimpián is, csak éppen elviselni nem mindig könnyű.

Sétálok az olimpiai parkban, látom, nyitva a maratoni kapu. A stadion üres, pályán, tribünön sehol egy árva lélek. Odalépek, hogy alulról is vessek egy pillantást a nagy világszínpadra, abban a pillanatban elém toppan egy kedves, mosolygós őr.

— Sorry — mondja kedvesen, mosolyogva és széttárt karral. — Tilos a bemenet.

Mutatom a nyakamban lógó fényképes flepnit, akkora mint egy világtérkép.

— Ezzel is?

— Ezzel is. Sorry.

Rémes vízióm támad. Az olimpia utolsó napján vagyunk, a maratonfutás győztese közeledik a kapu felé. Hetvenezer ember várja, a tévé kamerái, mikrofonok, távírógépek, az egész világ. A cérnavékony atléta halálosan fáradt. Negyvenkét gyötrelmes kilométer van a lábában, negyvenkétezer lépés, negyvenkétezer pokol. Az arca fonnyadt, savót izzad és vitriolt könnyezik. Tizenhat éve készült erre a versenyre. Naponta ötven kilométert futott hóban-sárban, tüskénbokron. A barátai elfordultak tőle, szülei megtagadták, csak a felesége tartott ki mellette, szent asszony, ő keresett rá, éjszaka font, nappal mosott, de most... most... Küszöbön a nagy pillanat, a csodálatos fényességes pillanat, az egyetlen pillanat, amikor minderről joggal mondhatja el: érdemes volt! A keskeny arc felderül, az elgyötört vonásokra a nagy remeték derűje költözik. Ott a maratoni kapu, s az ellenfelek még sehol, ezt a győzelmet már senki sem veheti el tőle.

És akkor elébe áll egy kedves, mosolygós őr, széttárja a karját:

— Sorry — mondja kedvesen és mosolyogva. — Tilos a bemenet.

A maratoni futó megtorpan, semmit sem ért, itt valami borzasztó félreértés történt, tétova mozdulattal a szívére mutat:

— Ezzel is?

— Ezzel is. Sorry.

ITTHON MARADT MUNKATÁRSUNK, SAJDIK FERENC KÉPZELT RIPORTJA

MONTREALBÓL

ÖT PERC

GEGESI KISS PÁLLAL

A neves gyermekgyógyász professzor, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, most egyszerre két tudományos munkán dolgozik. Készül a gyermekklinikai pszichopatológia útjairól szóló újabb értekezése, és tanulmányt ír egykori mesteréről, Bókay János professzorról.

Róla beszélgetünk. Mosolyogva említi meg, hogy annak idején, fiatal orvos korában, teniszversenyt nyert és amikor megmutatta az érmet Bókaynak, az igazgató-professzor így szólt: „Gratulálok, szép dolog, de szeretném, ha inkább a gyermekgyógyászat terén szerezne érmet."

— Erre a megjegyzésre gondoltam, amikor megkaptam az Akadémia aranyérmét, és akkor is, amikor az általa alapított Magyar Gyermekorvos Társaság kitüntetését többször is átnyújtották nekem.

1924-ben mutatták be Gegesi Kiss Pál fizetésnélküli orvosgyakornokot Bókay Jánosnak.

— Ő megkérdezte tőlem: „Ismeri Goethét? Nos, önnek is el kell adnia a lelkét, mégpedig a gyermekgyógyászatnak." Mindig délután 3—4 óra között tanított. Emlékszem, egyszer egy beteg csecsemőt hordott a karjában, tanítás közben, fel-alá sétálva a padok között, és miközben magyarázott, nedves lett a tenyere. Bókay orrához emelte a kezét és megszólalt: „Aranysárga szín, savanykás szag, jó anyatejet kap a kicsi."

Bókay betegesen tiszta volt. Ez a tulajdonsága fiatal koromban egy üveg pezsgőmbe került. Egyik kartársam fogadott velem, hogy a professzor földig fog hajolni előtte. Amikor a folyosón meglátta a közeledő Bókayt, cigarettára gyújtott és a gyufát gyorsan ledobta a földre. A professzor megállt, lehajolt, felvette a gyufát és szemrehányó hangon mondta neki:

„Nagyon kérem, kollégám, máskor ne dobja le a gyufát a földre!" Egy hétig sovány koszton kellett élnem az elvesztett üveg Törley miatt.

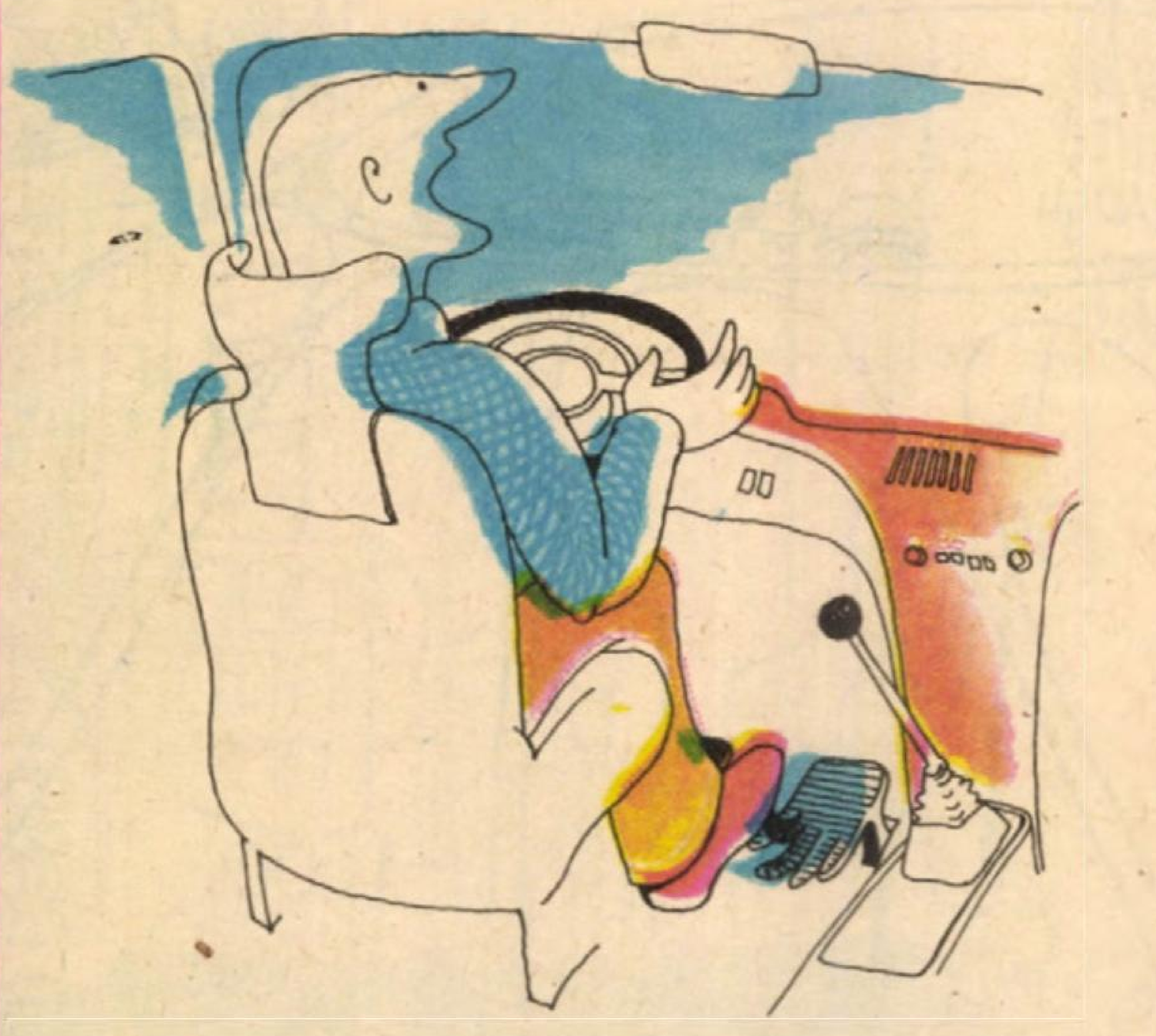
Palásti László

ABSZOLÚT TÁJÉKOZATLANSÁG

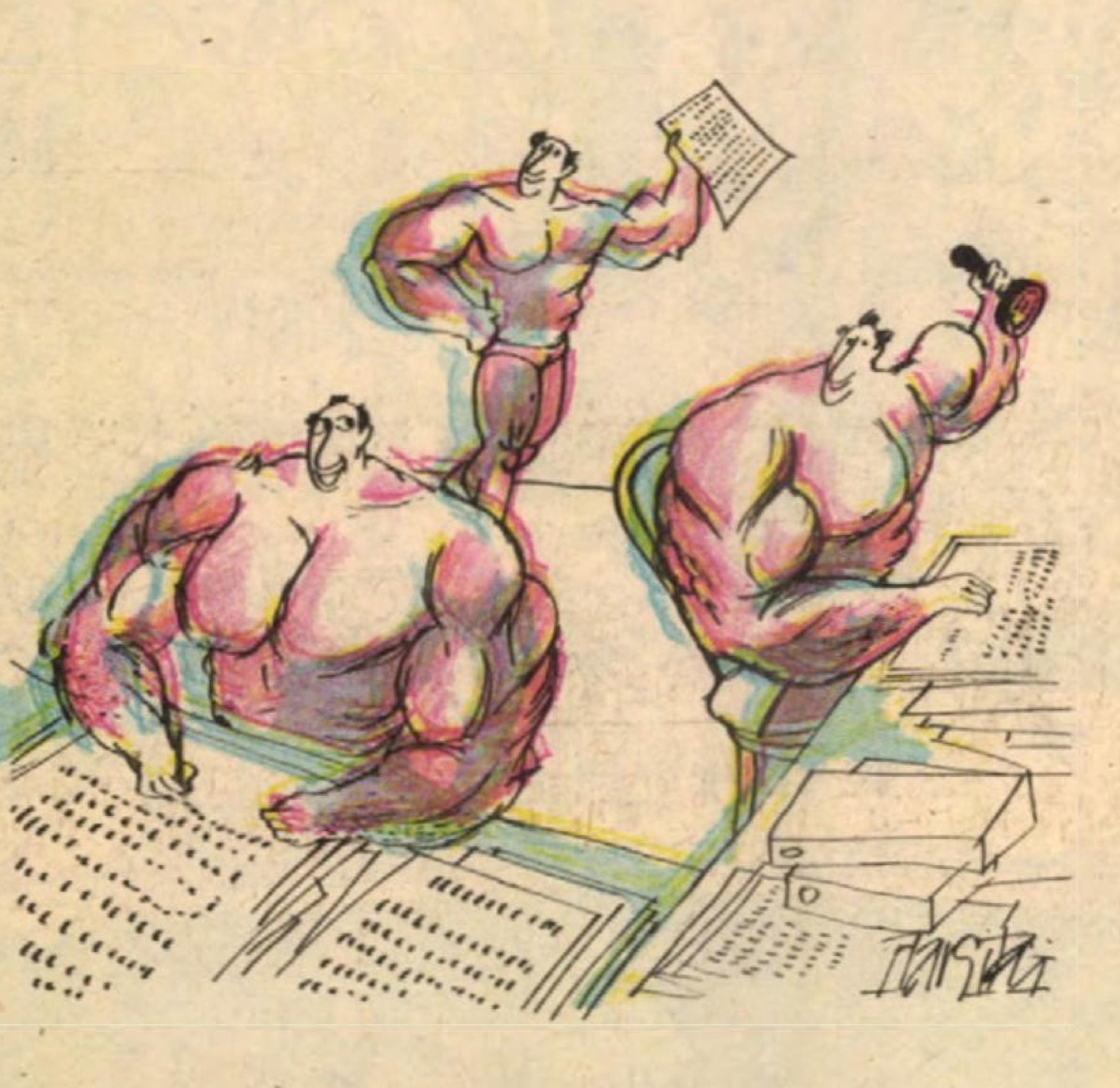
– Jé, ez nyári olimpia...

PRAKTIKUS GÁZPEDÁL

Túlnyomáskor csiklandozza a talpat.

MUNKAHELYI TESTNEVELÉS

– Mit szóltok, kartársak, mióta tornázunk, mennyivel könnyebben megy a munka!

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXV.

„De azt a szikrát, azt honnan veszed?"
(Madách)

SZILÁNKOK

SÓHAJ

De jó lenne még megsértődni azon, ha szidják a mai fiatalokat...

ÉLŐ ÚJSÁG

Az újságok reggeli kézbesítése még problematikus. Szerencsére a mi házunkban lakik a mindenről jól értesült Mariska néni.

IDEGORVOSNÁL

— Napok óta teljesen nyugodt vagyok, s engem ez rendkívül nyugtalanít. Doktor úr, mi lehet ennek az oka?

EGY BECSAPOTT EMBER PANASZA

Kifosztottak
lelketlenül,
most itt állok
telketlenül...

IVÓCIMBORÁK

— Fogadjuk meg, pajtikám, hogy sem jóban, sem rosszban, nem hagyjuk el egymást! — mondta Béla, a tizedik féldeci után, a tükörképének.

ANTITALENTUM

Z. a valódi aranygyűrűjét a kapu alatt rézgyűrűként adta el, mit sem sejtő áldozatának.

MEGRÖGZÖTT AGGLEGÉNY

— Ön azért maradt agglegény, mert még nem találta meg az igazit?

— Ellenkezőleg. Én minden héten találok magamnak egy igazit.

FURCSA

— Én a realitások talaján állok. Minden álmomat előbb-utóbb megvalósítom. Ha másképp nem, álmomban...

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

— Az én anyám, fiatal korában, ha beült egy moziba az udvarlójával, az boldog volt, ha a sötétben megsimogathatta a kezét. A mai fiatalok bezzeg...

— Ne csodálkozzék. Ilyen filmek mellett?

FIGYELMEZTETÉS

— Ne feledd, hogy legfőbb érték az ember! — mondta az anyukája a falánk kisoroszlánnak.

ELÉGEDETLEN NÉZŐ

A bűvész cilinderéből nyulakat varázsolt elő, ám egy elégedetlen néző lekiáltott a porondra:

— Ez a régi trükk már a könyökünkön jön ki! Varázsoljon elő a nyúlból cilindereket!

ŐRÜLT TALÁLMÁNY

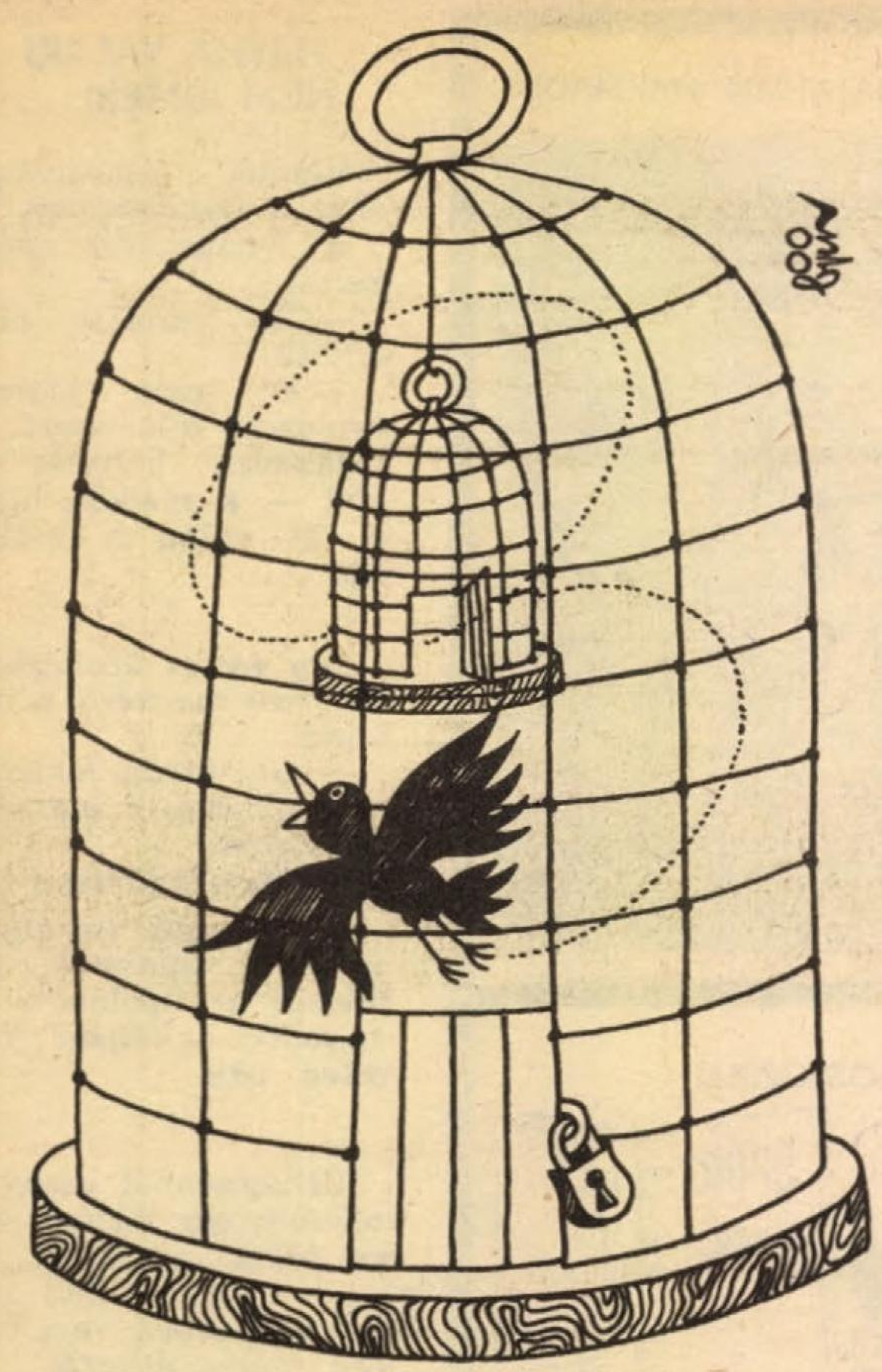
Olvastam, hogy feltalálták Londonban a mű-ködöt,
Derűs, tiszta, szép időben
ragyogóan működött.

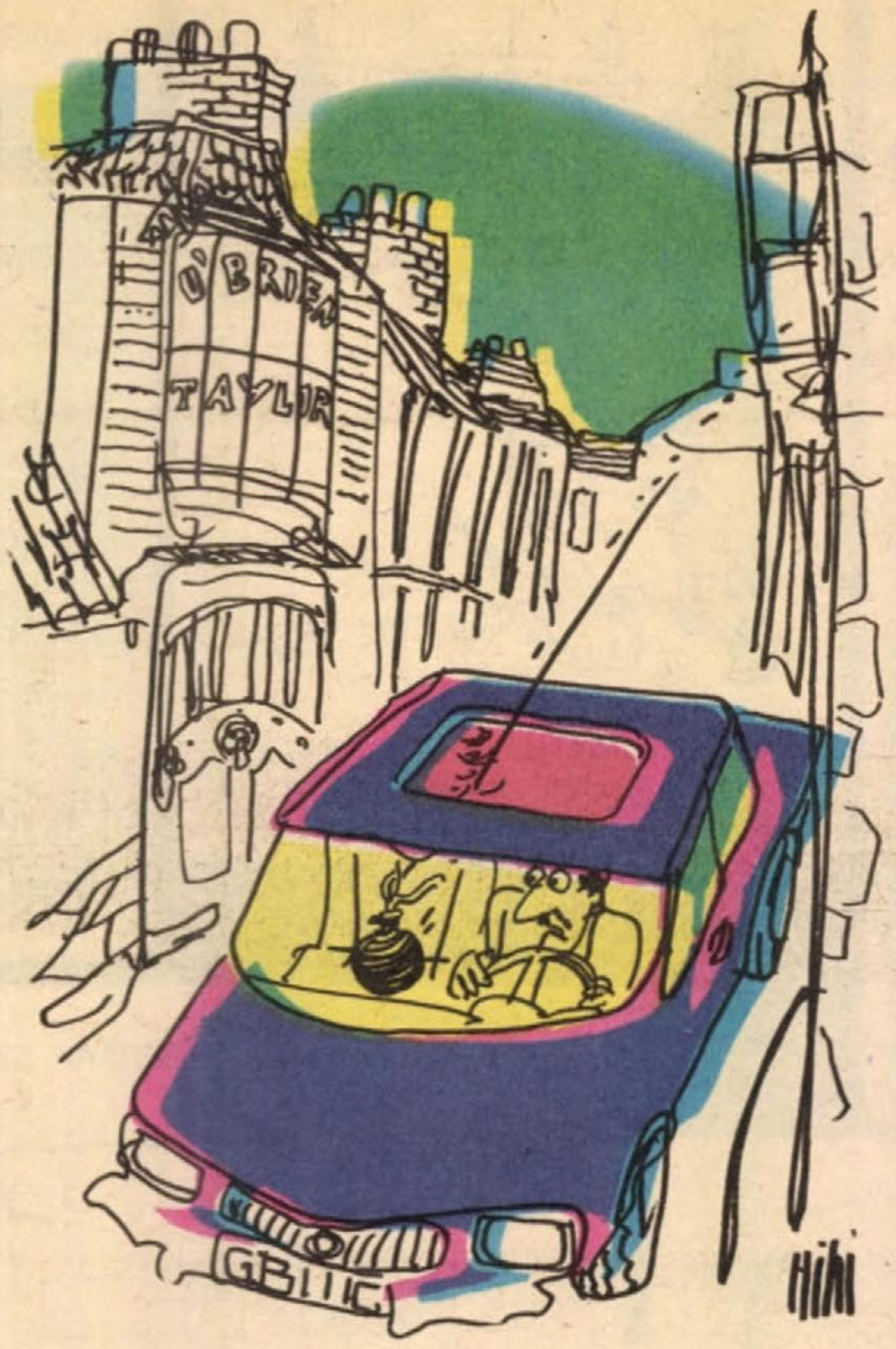
MOZGÓLÉPCSŐ

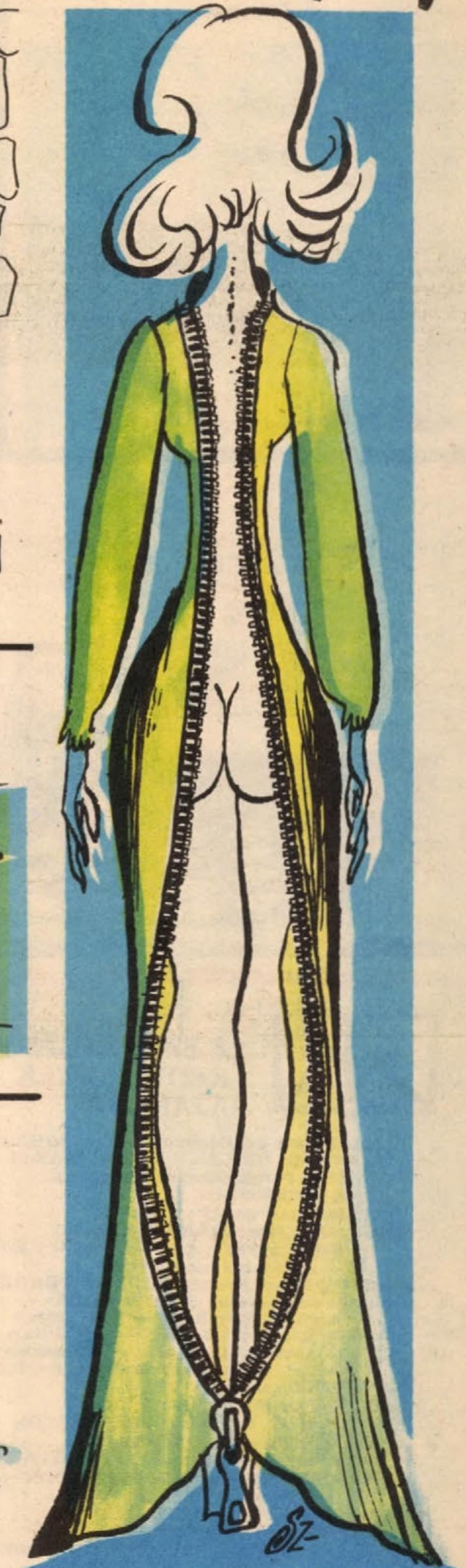
Kedvelem a mozgólépcsőt a metróban, de nem a házunkban: a második és harmadik emelet között.

Galambos Szilveszter

NYITVA

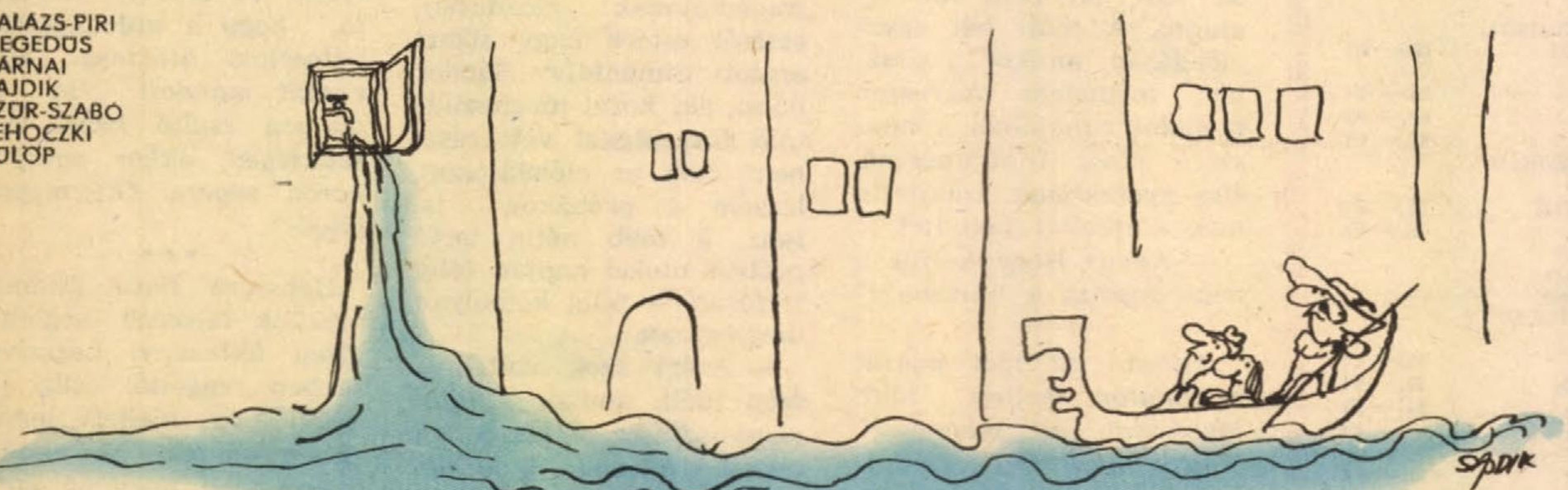

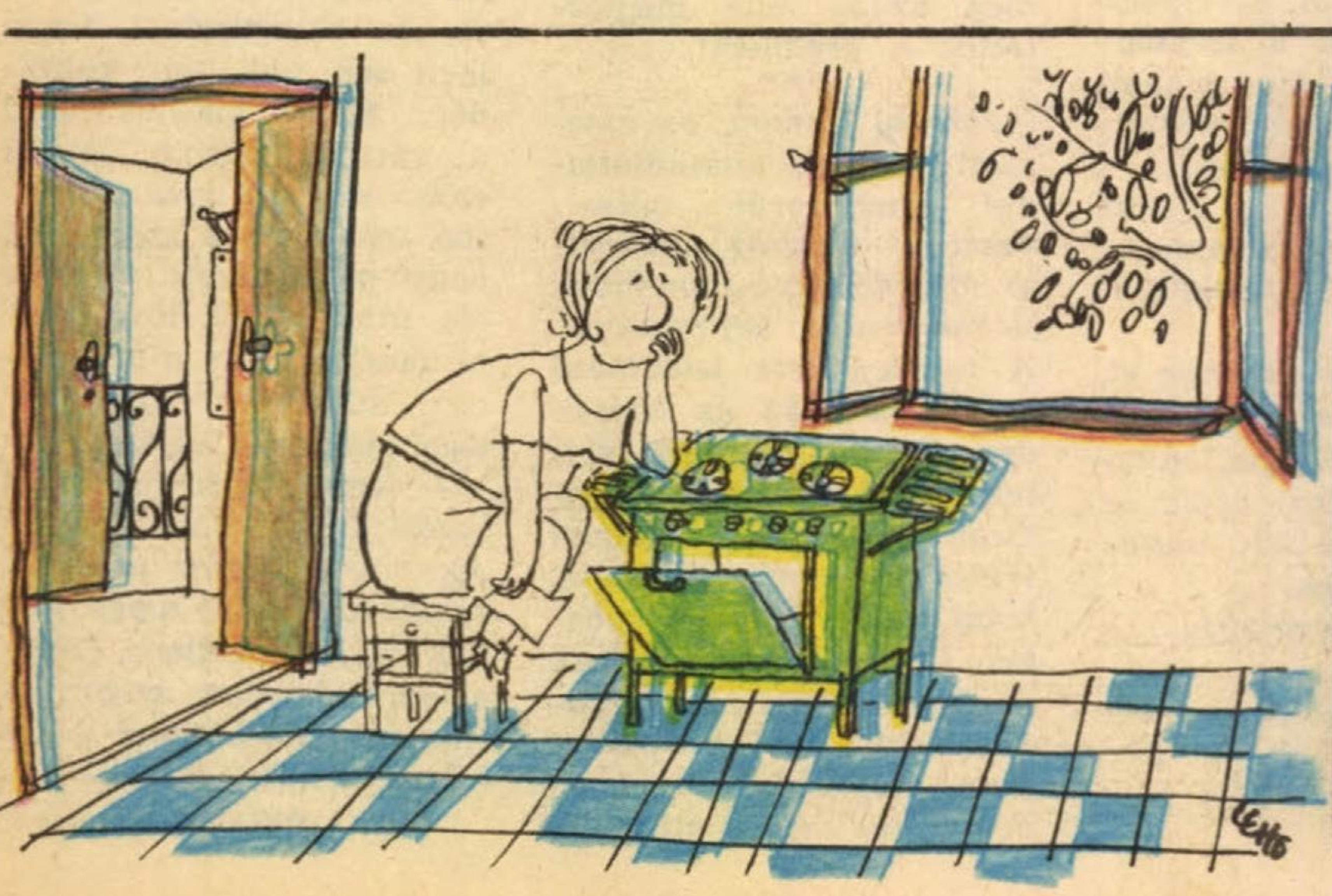

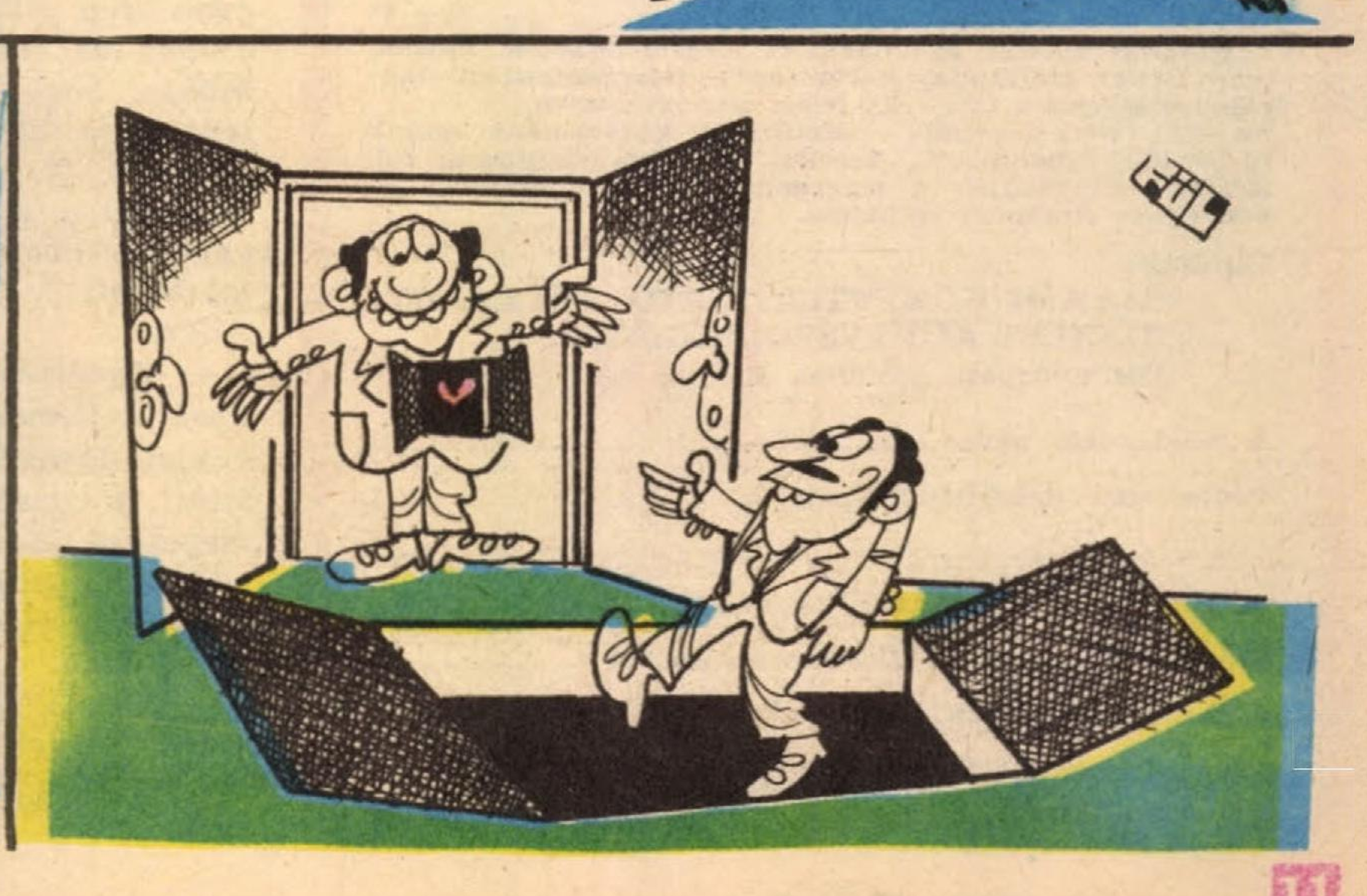

BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS
VÁRNAI
SAJDIK
SZŰR-SZABÓ
LEHOCZKI
FÜLÖP

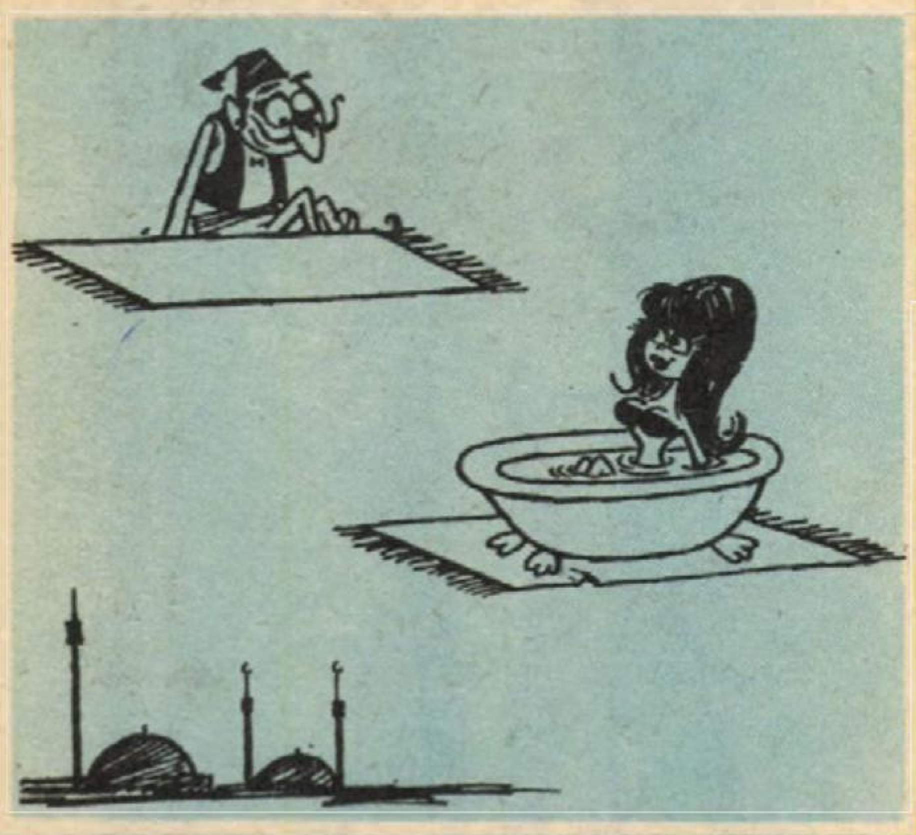

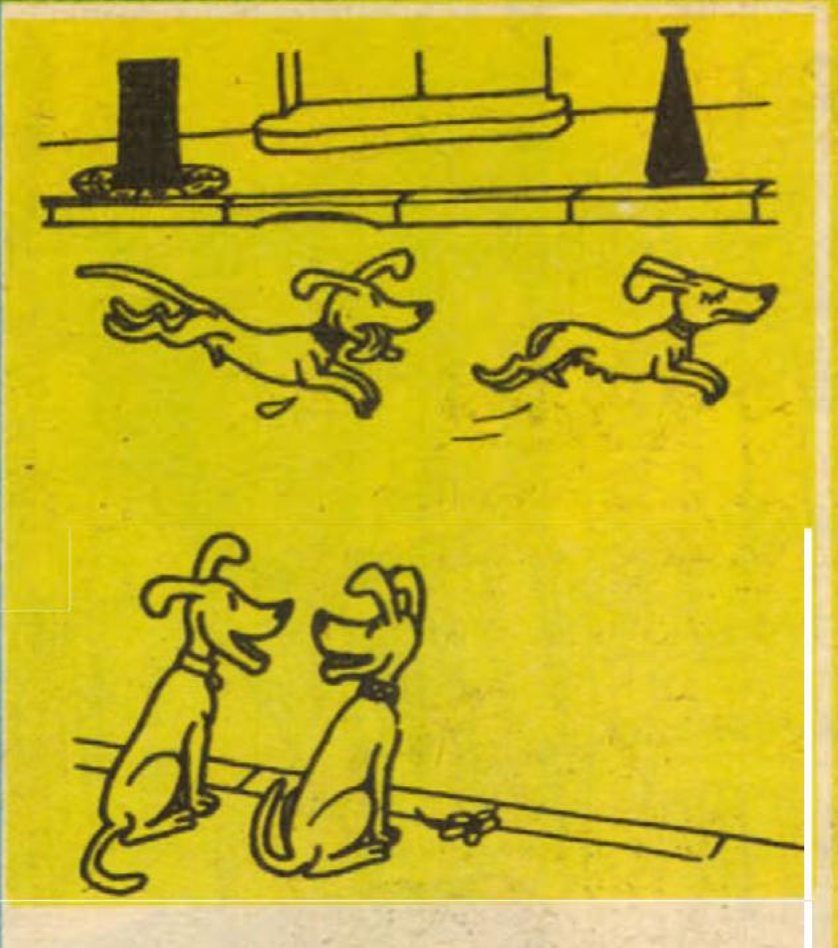

IMPORT HUMOR

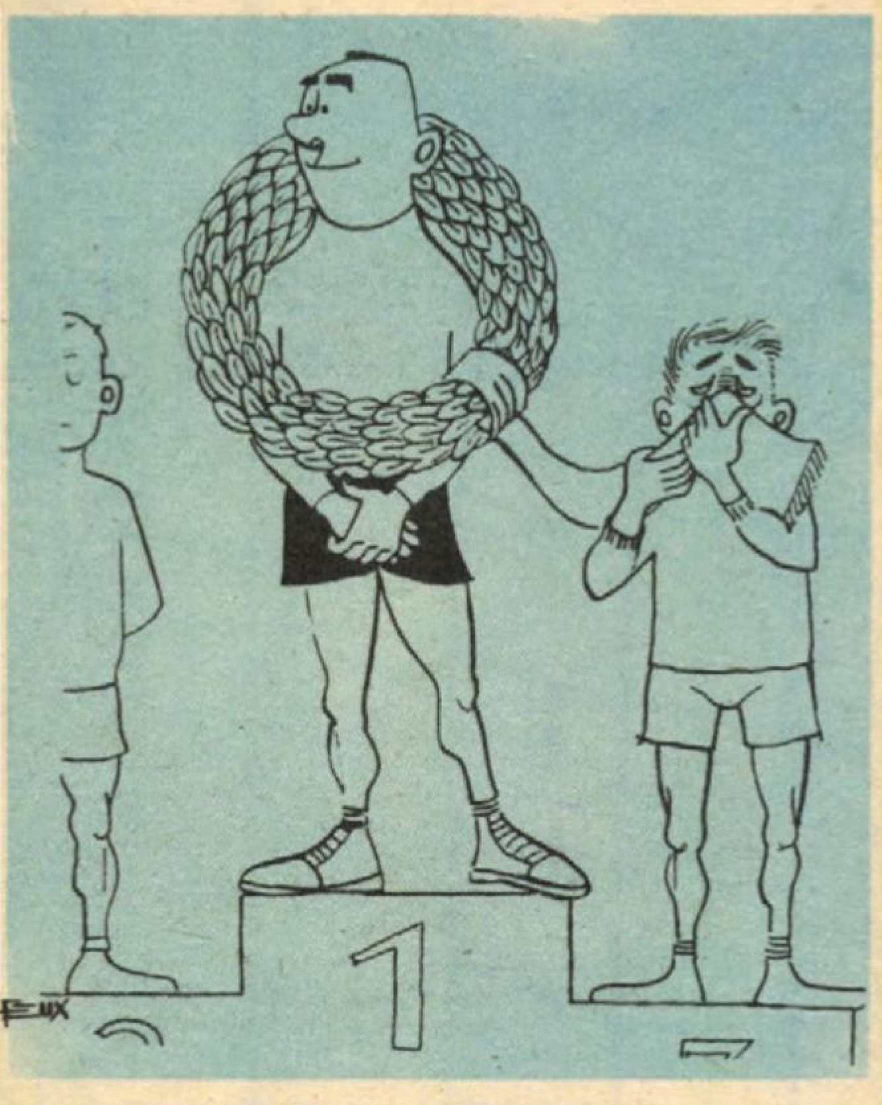
KANIKULA

– Milyen gyors a barátunk!
– Nem csoda. Remek csont fut előtte.

A VIGASZTALHATATLAN HARMADIK

EGY SPORTLAP SZERKESZTŐSÉGÉBEN

– Az a a bokszoló van itt, akiről legutóbb az írta, hogy nagy ereje, de kevés esze van.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Vezetői jogosítványt akar a fiatalasszony. A vizsgáztató megkérdi:

— És vezetett már autót?

— Ó, már ötezernyolcszáz kilométert — válaszolja helyette a férj —, s anélkül, hogy ő ült volna a volánnál...

*

Egy római kórházban az orvos megkérdi a betegtől:

— Hol kíván feküdni, az első vagy a második osztályon?

— Mi a különbség?

— Az első osztályon újak a műszerek, de öregek az ápolónők. A második osztályon fordítva van.

*

Űrhajóséknál cseng a telefon; egy kislány veszi fel a kagylót:

— A papa nincs itthon, az űrben van, egy óra múlva érkezik.

— És a mama?

— A fodrászhoz ment, körülbelül három óra múlva jön haza...

*

A cirkusz állatszelídítője mondja feleségének:

— Kérlek, Amál, ne csinálj jeleneteket az oroszlánok előtt. Mi marad meg akkor az én tekintélyemből?

A siófoki szabadtéri mozi nézőterén mindig van egy-két egészen kiskorú néző. Sok csöppség végigalussza a filmet a szülők ölében, de van, aki nem tud elaludni. A múlt hét egyik előadásán, amikor a vásznon megjelent merészen kivágott ruhájában a népszerű olasz filmszínésznő, éles gyerekhang szakította meg a nézőtér csendjét:

— Anyu! Hogy került a néni popsija a blúzába?!?

* * *

Alfonzó az idei nyarat a Balaton mellett tölti. Munkával és pihenéssel. Még a nyár elején elhatározta, hogy Siófokon vesz ki lakást. Talált is egy nagyon szép villát, amelynek csupán az volt a szépséghibája, hogy alig néhány lépésnyire állt a vasútállomástól. A tulajdonos — túlkiabálva a villa előtt éppen elrobogó vonatot — igyekezett megnyugtatni Alfonzót:

— Művészem! Higgye el, ilyen kellemes, kényelmes és olcsó lakást úgyse fog találni! A vonatzaj pedig ne idegesítse. Két hét múlva meg lehet szokni...

Alfonzó megvakarta a feje búbját.

— No, jó! Akkor kiveszem! Legfeljebb az első két hétre szállodába megyek!...

ZSÖLLYE

A gyulai Várszínház *„Nehéz méltóság"* című tragédiájának előadásain estéről estére nagy sikert aratott Siménfalvy Sándor bácsi, aki korát meghazudtoló fürgeséggel vett részt nem csak az előadásokon, hanem a próbákon is. Igaz, a több hétig tartó próbák utolsó napján félig tréfásan — félig komolyan megjegyezte:

— Azért azok voltak a szép idők, amikor fiatal vándorszínész koromban reggel érkezett a darab utánvétellel Pestről, délben kiváltottuk a postán, és még aznap este megtartottuk a premiert!...

* * *

Johnny Carson, az amerikai televízió vitathatatlanul legnépszerűbb műsorvezetője nemrég ünnepelte állandó tévé-showjának tizenkettedik évfordulóját. A minden este jelentkező műsornak ezen az adásán nem kisebb vendégek vettek részt, mint Bob Hope, Dean Martin, Raquel Welch, Leonard Bernstein, hogy csak a legismertebbeket említsük. A vendégek kérdéseket tettek fel az ünnepeltnek. Amikor Bernstein megkérdezte, hogy véleménye szerint mi az érvényesülés titka, Carson így válaszolt.

— Mindent, amit elértem, édesapámnak köszönhetem! Soha nem kényeztetett, és amikor megtudta, hogy a művészpályát választom hivatásul, csak ennyit mondott: „Ha az életben segítő kézre lesz szükséged, akkor nyúlj a karod végére. Ott megtalálod!"

* * *

Népszerű fiatal színművészünk felesége meglehetősen féltékeny. Legszívesebben reggeltől estig jóképű férje mellett lenne, ebben csupán az akadályozza meg, hogy az egyik legnagyobb külkereskedelmi vállalatunk tisztviselője, és beosztásánál fogva igen sok időt tölt külföldön. Egyik kiküldetéséről a vártnál három nappal előbb érkezett haza, és rögtön telefonált a színházba, hogy megérkezett. A portás már éppen továbbítani akarta a hírt a művésznek, mikor az egyik kolléga elállta az útját.

— Nem ismeri a színházi szabályokat, Jani bácsi? Aki ilyen régen van a színháznál, mint maga, annak tudnia kellene, hogy előadás közben szigorúan tilos a művészekkel rossz hírt közölni!..

Rátonyi Róbert

TÜCSÖK és BOGÁR

Sohasem gondoltam, hogy a GAMMA-ban szardíniát is gyártanak!
(Beküldte: Bérczi Béla, Budapest XIII., Csángó u. 22/B.)

Parkírozni szabad. Fél kerékkel a járdán, másikkal a gödörben.

(A XIII. kerületben fotózta Pék Imre)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A kiváló szakemberek és a szorgalmas gyermekek munkája példaképül állhat más szakosztályok előtt. Elég ha csak arra utalunk, hogy az 1975. évi országos korcsoportos úszóranglistán az első tíz között több, mint 20 nyíregyházi úszó található. Van már külföldön győztes gyerme-

Hiába! A magyar úszósport fejlődése nem ismer korlátokat!

(A „Kelet-Magyarország”-ból ollózta: Romanovits István, Nyíregyháza, Hímes u. 48.)

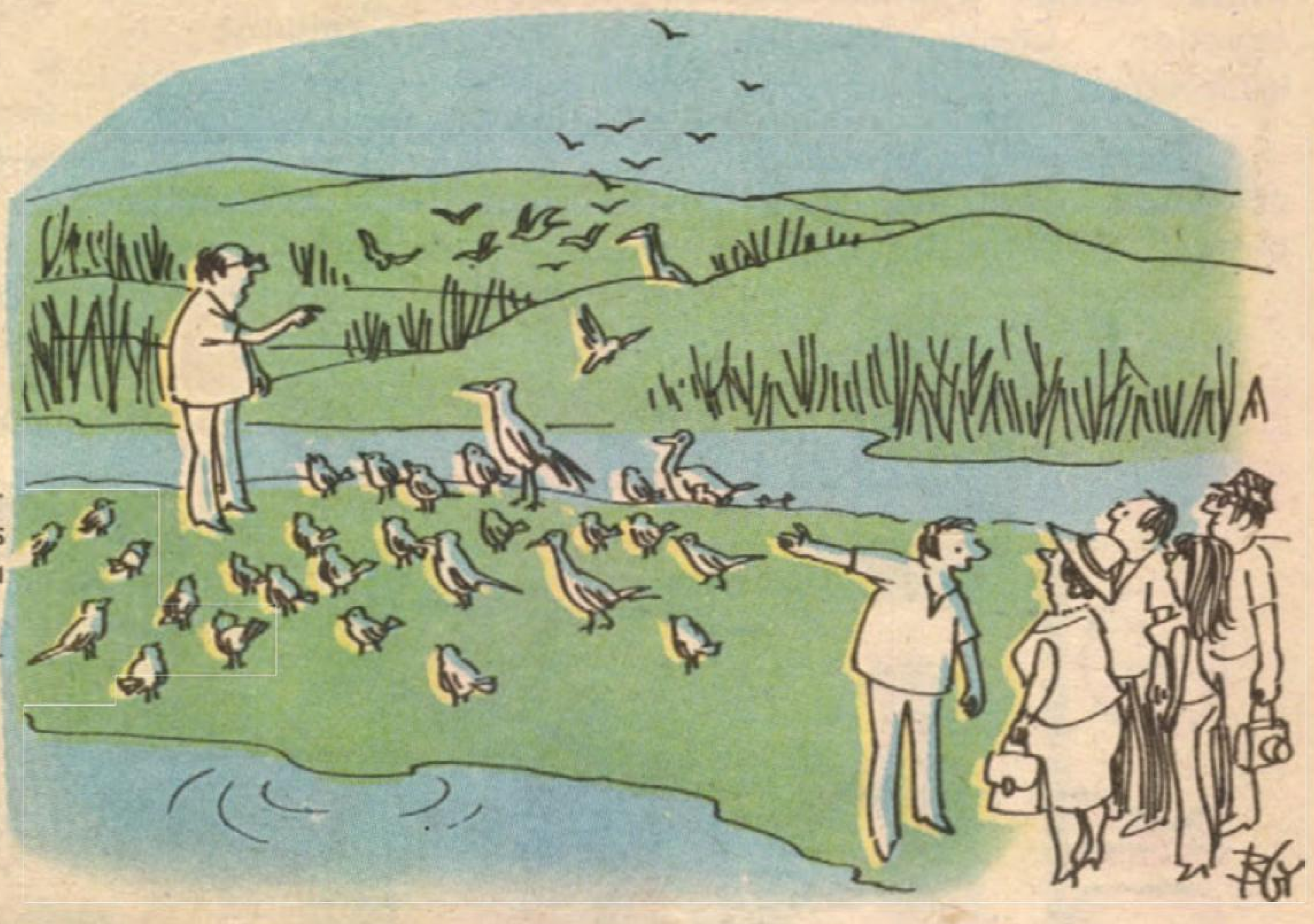
Magyar Tudományos Akadémia Anyanyelvi Bizottságának folyóirata, amelynek első szerkesztője *Szarvas Gábor* volt, jelenlegi felelős szerkesztője pedig *Lőrincze Lajos*, 100 éves. A nyelvünk tisztaságáért már eddig is olyan sokat tett folyóirat új számában A második évszázad címmel Illyés Gyula írt köszöntőt. A jubiláló folyóiratot, szerkesztőit és minden munkását mi is sok szeretettel köszöntjük!

Őszintén gratulálok a magas életkort elért professzor úrnak! Nemrégen láttam az utcán és becsületszavamra ötvenévesnek se néztem volna!

(A „Pesti Műsor”-ból ollózta: Simon Gábor, Pécs, PF 248/R)

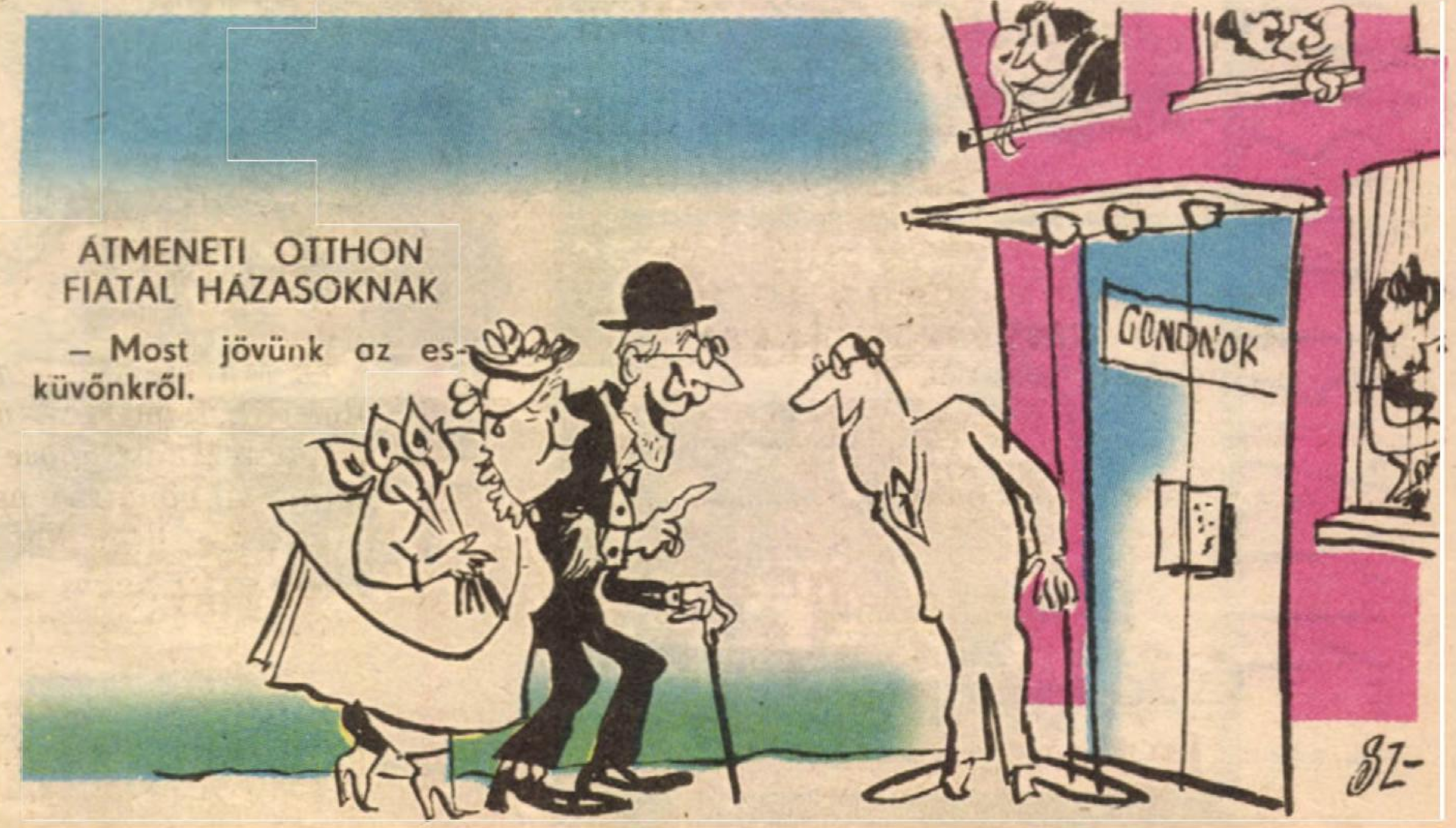
TERMÉSZETVÉDELMI TERÜLET

– Ez az ornitológusunk, és nem prédikál a madaraknak, hanem számlálja őket.

ÁTMENETI OTTHON FIATAL HÁZASOKNAK

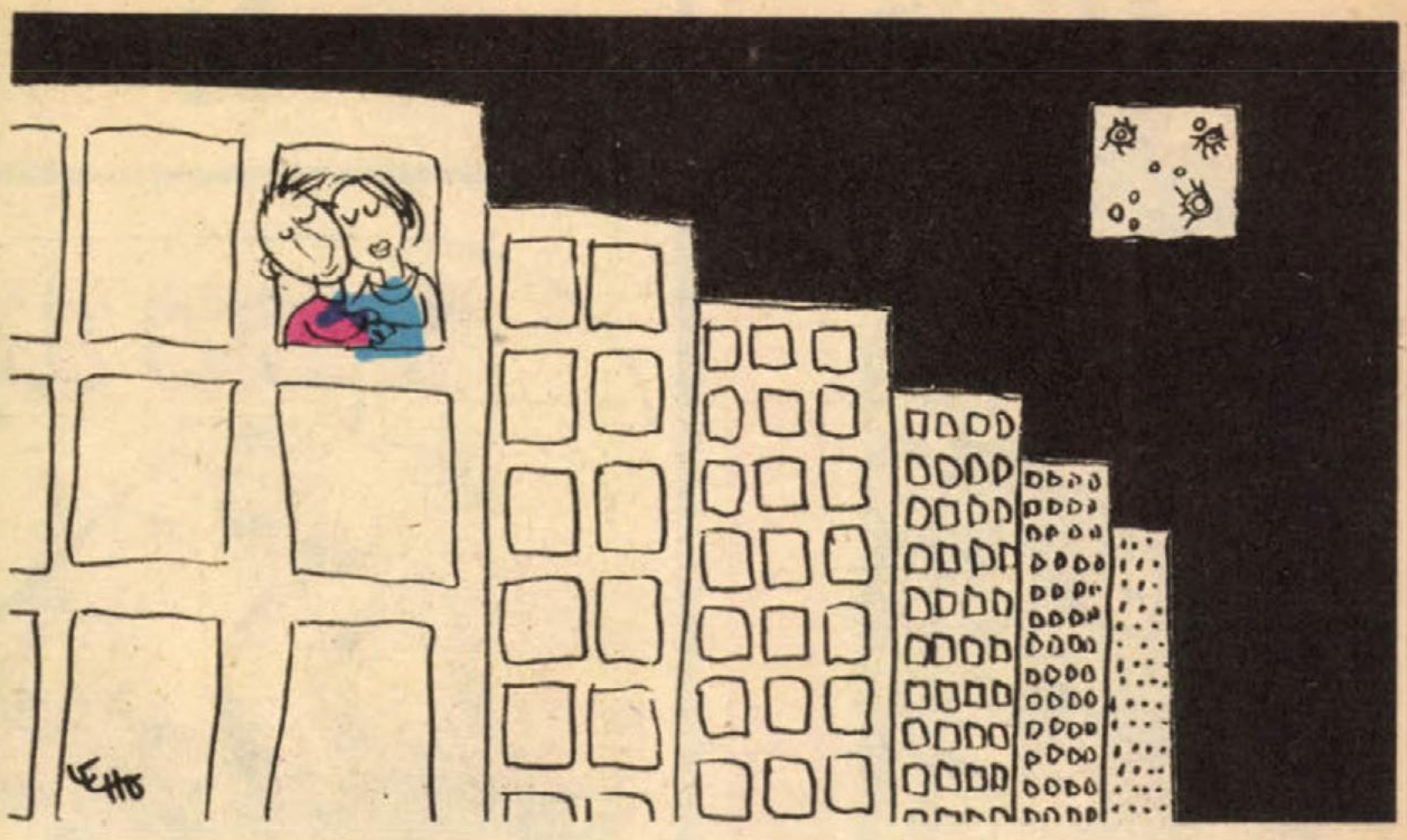
– Most jövünk az esküvőnkről.

BOLHASÚLY

TELIHOLD

A NAGY ÖTLET

Nemrégiben a következő hirdetés jelent meg néhány amerikai lapban: *„Charlie Fnurg. Küldjetek pénzt!”* (Pontos cím)

Rövid időn belül 65 ezer dollár érkezett Fnurg úr címére, és senki nem indíthatott ellene eljárást, elvégre semmi olyat nem ígért, amit ne teljesített volna.

A Beatles újraegyesítésének gondolata is felmerült az év elején, egy producer dobta fel az ötletet, ám a producerről csakhamar kiderült, hogy szélhámos, nincsen pénze, pedig 30 millió dollárt ajánlott fel egyetlen közös Beatles koncertért.

A szerencsétlen producer és Fnurg úr ötleteit azonban továbbfejlesztették. Egy bizonyos Alan Amron hat héten át hirdetést tétetett közzé a lapokban, hogy küldjenek pénzt az általa alapított „Hadd legyen együtt a Beatles RT.” címére.

Abból az elgondolásból indult ki, hogy az egykori liverpooli fiúknak mintegy 200 millió híve van a világon, akik szívesen látnák, ha újból együtt zenélnének. Ha csak tíz százalékuk küld egy-egy dollárt, ezt felajánlaná a négy muzsikusnak cserébe egy hangversenyért.

— Hallott valamit a Beatlestől? — kérdezte az őt meginterjúvoló újságíró.

— Nem — válaszolta Alan —, de nem ez az érdekes. Ha újból összejönnének, ők is jól járnának, én is.

— És mi van, ha nem fogadják el a pénzt, vagy keveslik? — firtatta tovább az újságíró.

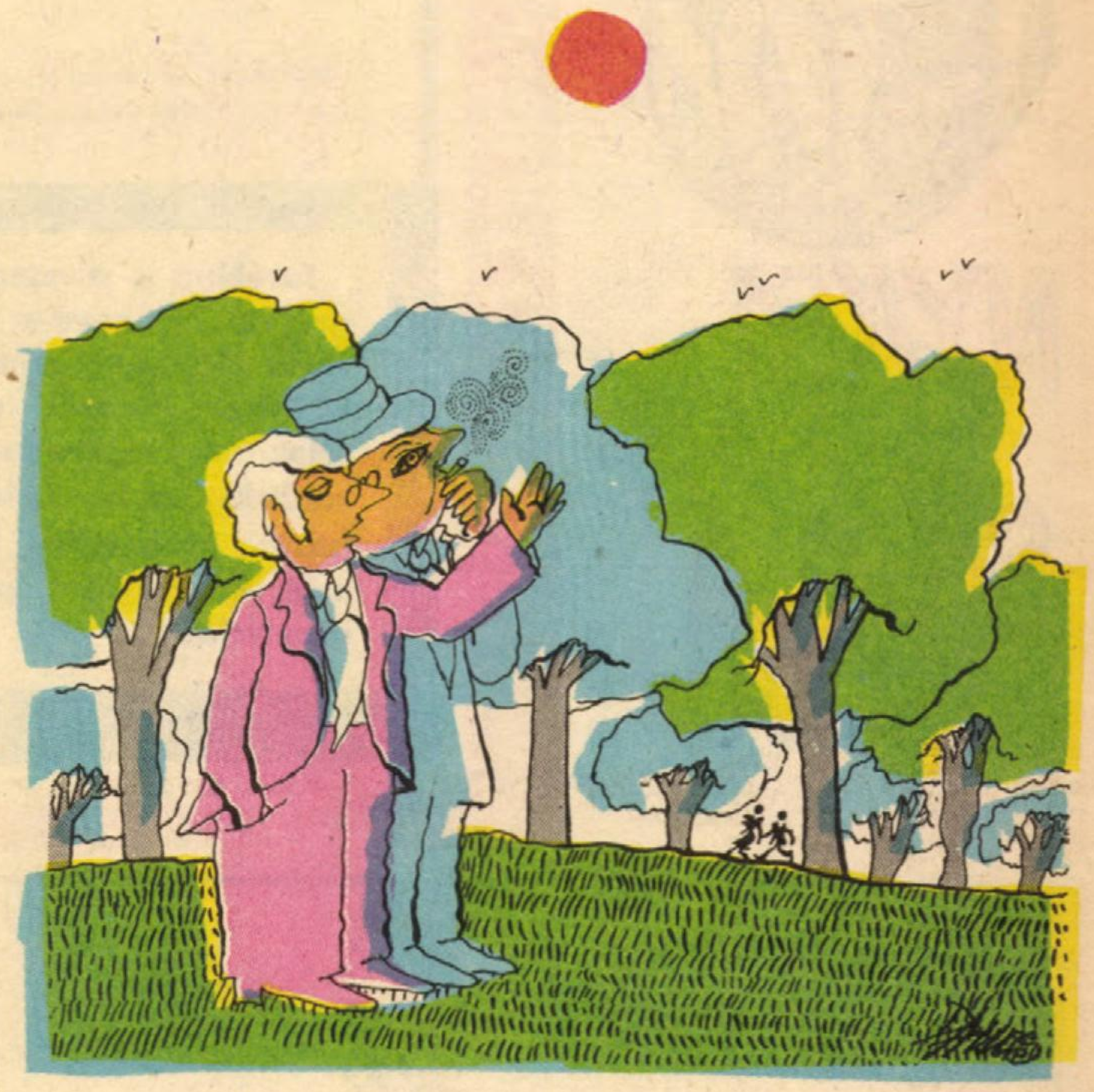
Amron úr vállat vont.

— Akkor is nekik adom a 20 millió dollárt. Esetleg jótékony célra fordítom.

Szívesen elvállalom az Egyesült Intézet hazai főmegbízottjának a szerepét. Kérem, aki szeretné újból egy színpadon látni a volt Beatles tagjait, az küldjön a címemre pénzt. Többet nem ígérhetek, de azt megtartom. Mármint a pénzt.

Tardos Péter

TELEKVÁSÁR

– És a nap is a telekhez tartozik

KÖNNYŰ

Bob Hope, az ismert népszórakoztató mondta július 4-én, az Egyesült Államok kétszázadik születésnapján.
– Nem nehéz komikusnak lenni, ha az egész kormány az ember keze alá dolgozik.

ÉJSZAKAI KÖZVETÍTÉS MONTREALBÓL

– Az olimpián két Verrasztó van, itthon pedig több millió . . .

– Nekem az kell, hogy felnézzek a férfira . .

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályázatokat jutalmazta:

MARINI:

„CSODÁLKOZÓ" — Hej Rigó, Rigó, sárga csikó! Elituk a zab árát!

(Beküldte: Vincze István. Perkupa. Tavasi telep 10.)

MEDGYESSY FERENC:

„SÚROLÓ ASSZONY" — Elsején veszek egy padlókefélőt!

(Beküldte: Császár Csaba. Nyiregyháza, Csályi F. út 6.)

KISS ISTVÁN:

„EMBERPÁR" — Sehol sem látom a ruháinkat... most itt állunk megfürödve!

(Beküldte: Máté Zoltán, Fonyód, Ady E. u. 21.)

ARISTIDE MAILLOL:

„LÉDA" — Engem ne közöljenek a Ludasban, mert szégyenlős vagyok!

(Beküldte: ifj. Csönge Lajos. Sárvár Hunyadi u. 32.)

A nyerteseknek járó 200—200 forintos jutalmakat postán küldjük ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

SAJNÁLATOS

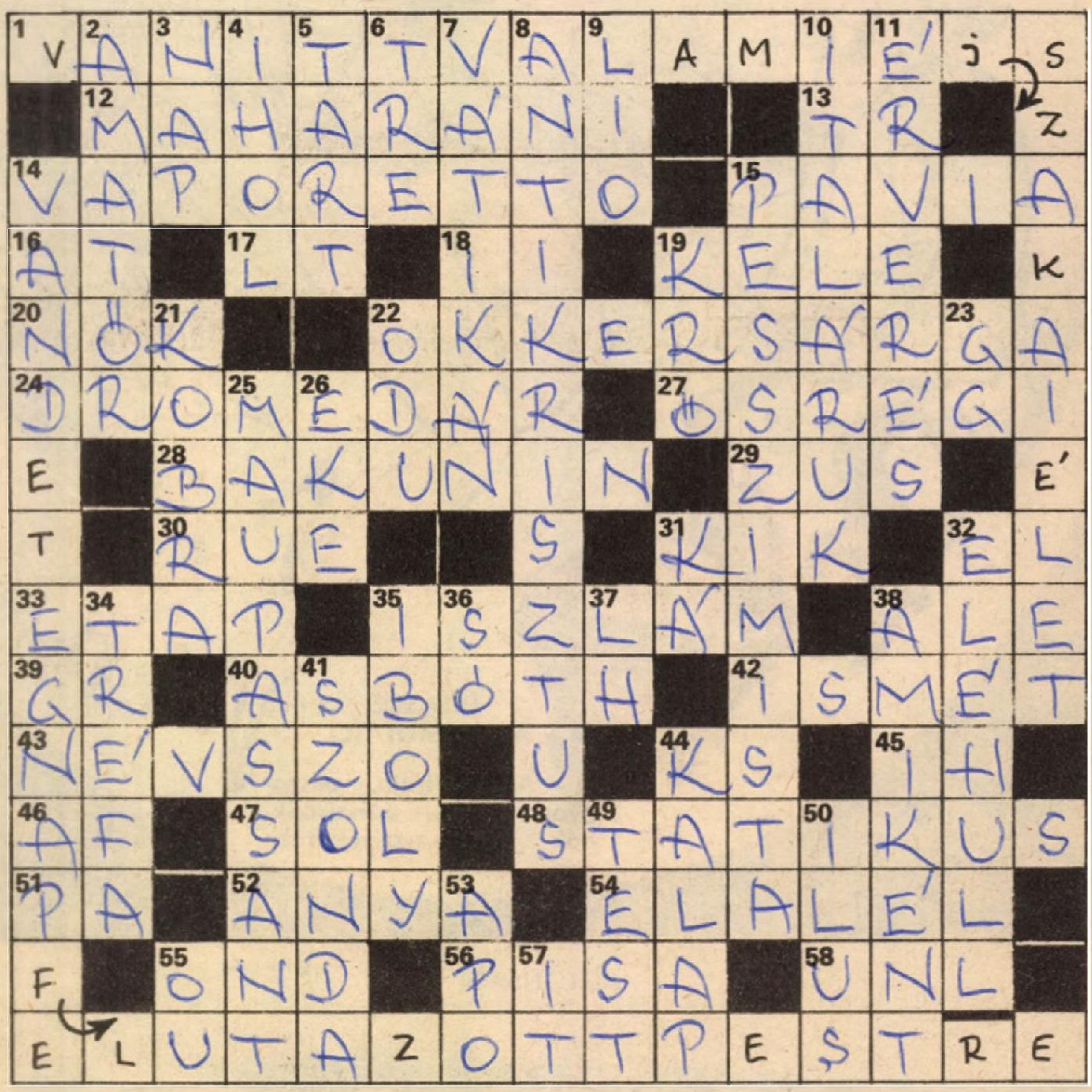
A kiküldetésen levő férfi este bizalmasan megkérdezi a szálloda portását: — Vízszintes 1? — Függőleges 14 — feleli a portás és sajnálkozva tárja szét karjait. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. A maharadzsa felesége
13. T. R.
14. A velencei vízibusz olasz neve
15. Olasz tartomány s egyben székhelyének neve
16. De — latinul
17. L. T.
18. Azonos magánhangzók
19. Hazai halfaj (pontyféle)
20. Az egyik nemet alkotják
22. Szín
24. Egypúpú teve
27. Több ezer éves
28. Orosz anarchista író és agitátor (1814—1876)
29. Lásd a 19 függőlegest
30. Francia utca
31. Kicsodák?
32. Igekötő
33. Útszakasz, állomás — közismert francia szóval
35. A mohamedán vallás
38. Világos angol sör
39. A grófi cím rövidítése volt
40. Kossuth szárnysegéde volt, később amerikai altábornagy lett (Sándor)
42. Újfent
43. Nyelvtani fogalom
44. Az egyik Kisfaludy monogramja
45. I. H.
46. Fordított növény
47. Nap — latinul
48. Nem változó, állandósult — ismert latin eredetű szóval
51. A protaktinium vegyjele
52. A legközelebbi rokon
54. Eszméletét veszíti
55. A hét vezér egyike volt
56. Olasz város
58. U. N. L.

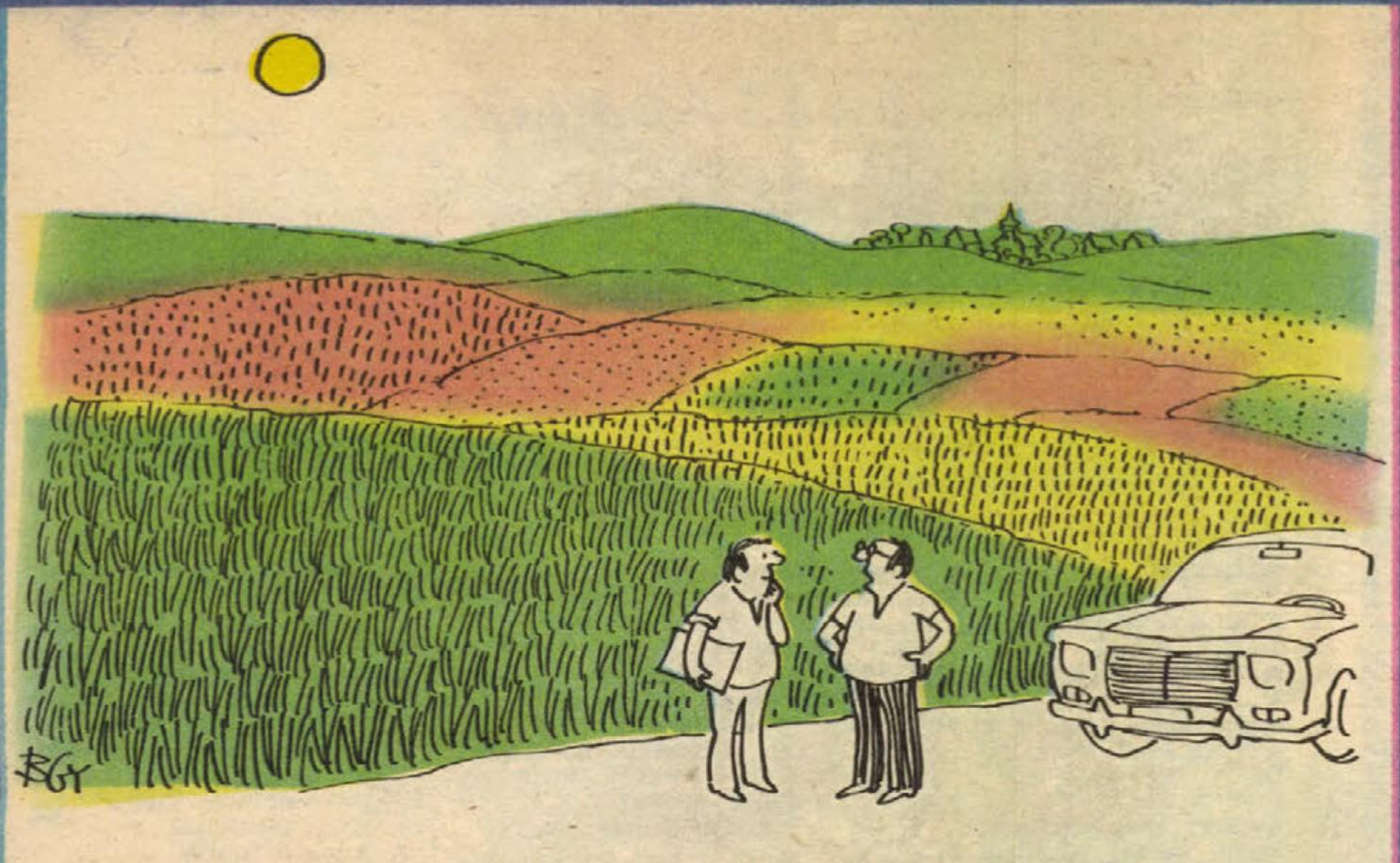
FÜGGŐLEGES

2. Kedvtelésből sportol
3. Korán kel
4. Népies helyhatározószó (itt)
5. A kezében fog
6. Három — idegen nyelven
7. A pápák állandó székhelye
8. A hívők szerint a kereszténység ádáz ellensége
9. Fordítva: idegen olaj
10. Kaphatók minden csemegeboltban, közértben
11. Pulzus
15. Nem bízik a jövőben
19. Dúsgazdag ókori király nevének első fele, a második fele a vízszintes 29-ben
21. Veszedelmes kígyó
22. Állat lakhelye
23. Azonos betűk
25. A francia prózaírás egyik halhatatlanja
26. Földmívelő eszköz
31. K
32. A lábaihoz esik
34. Április elsején elmaradhatatlan
35. Női név
36. Fűszer
37. L. H.
38. Úgy — más szóval
41. Leleplezi az ittas autóvezetőt
44. Az öltözékhez tartozik
49. A térnek zárt felülettel határolt része
50. Ilona egyik változata
53. Nagyon idős férfi
55. Francia magánhangzó
57. I. T.

ROSSZMÁJ A KÖBÖN

című keresztrejtvényünk megfejtése:
„— Vannak azért jó oldalai is.
— Az igaz, de nem a könyveiben."
100—100 forintot nyert:
Belső Vendelné 8130 Enying, Ady E. u. 14.
Boros Józsefné 3980 Sátoraljaújhely, Vasvári Pál út 8.
Karsai Gyula 8175 Balatonfűzfő, Zalka Máté u. 1.
A nyereményeket postán küldjük el.

– Mit lehetne még az aszályra fogni?

– Magának őrült szerencséje van. A miniszter unokaöccse fogja operálni.

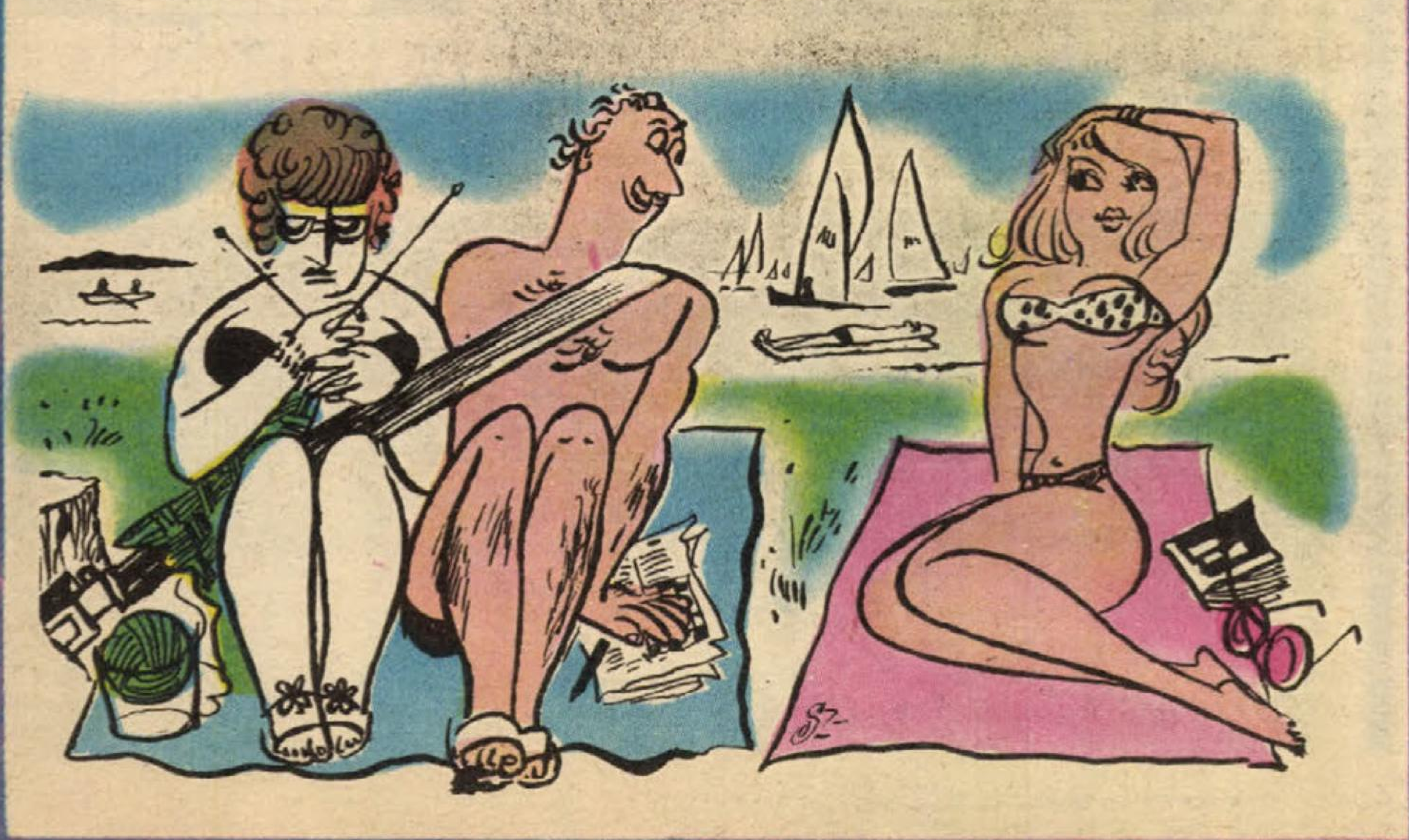
HATÁSOS ÁRUBEMUTATÓ

– Amint látja, asszonyom, az új porszívónknak szuper szívóhatása van.

DÉLELŐTTI MŰSZAK

BIZTONSÁGI ÖV

GYEREKSZERETŐ

– Te is mindig a más gyerekét imádod.